

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

1015 Budapest

Donáti u. 35-45. részére

az első fokon eljáró Dunaujvárosi Járásbíróság útján

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG II	
Ügyszám: IV/01341-0/2022	
Érkezett: 2022 JÚN 07.	
Példány: 2	Kezelőiroda:
Melléklet: 37 db	lu

573.)

DUNAÚJVÁROSI JÁRÁSBÍRÓSÁG	
Postán, személyesen, faxon, kézbesítő, e-mailen	
Érk.: 2022 MÁJ 30.	
Példány: 2	mel: 8
Az ügyirat száma: 3.P.21.296/2014	2014

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alúírott

Magyarország Alaptörvényének 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján

alkotmányjogi panasszal

fordulok az Alkotmánybírósághoz a **Kúria Pfv.II.21.392/2021/8. számú (I/1 alatt csatolt)**, az indítványozó jogi képviselője által 2022.03.31. napján kézhez vett, felülvizsgálati eljárásban hozott végzése, és az általa hatályában fenntartott **Szombathelyi Törvényszék, mint másodfokú bíróság Pkf.20.298/2021/3/I. számú végzése (I/2 alatt csatolt)** és a **Dunaújvárosi Járásbíróság, mint elsőfokú bíróság 3.P.21.296/2014/499. számú végzése (I/3 alatt csatolt)** ellen, amelynek keretében

indítványozom

hogy az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdés b.) pontja alapján, valamint az Abtv. 43.§. (1) bekezdése alapján, a tisztességes eljáráshoz való jog – vagyis az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése – a magánszféra-védelem, a gyermeknek a gondoskodáshoz és a szülőnek a neveléshez való joga – vagyis az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése, XVI. cikk (1) bekezdése, XVI. cikk (2) bekezdése – sérelmére tekintettel állapítsa meg a Kúria Pfv.II.21.392/2021/8. számú végzésének és a Szombathelyi Törvényszék Pkf.20.298/2021/3/I. számú végzésének és a Dunaújvárosi Járásbíróság 3.P.21.296/2014/499. számú végzésének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően semmisítse meg azokat.

Az Alaptörvényben megsértett jogok és e jogsérelmek lényegét az alábbiakban jelölöm meg röviden:

Álláspontom szerint a bírósági végzések sértik az Alaptörvény

- a tisztességes eljáráshoz való jogot garantáló XXIV. cikk (1) bekezdését,
- a tisztességes eljáráshoz való jogot garantáló XXVIII. cikk (1) bekezdését,
- a gyermeknek a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz való jogát garantáló XVI. cikk (1) és (2) bekezdését,
- a magán- és családi élet védelmét garantáló VI. cikk (1) bekezdését

ezért alaptörvény ellenesek.

1) A házasság felbontása, szülői felügyelet, kapcsolattartás, tartásdíj tárgyú per az elsőfokú bíróság előtt 2014-ben indult, majd 2021-ben a per jogerősen részben megszüntetésre került és ebben a részében átkerült a joghatóság Angliába. A per az elsőfokú bíróság előtt a tartásdíj vonatkozásában a mai napig folyamatban van. A magyar peres eljárás jelentősen elhúzódott, anélkül, hogy a szülői felügyelet kérdésében döntés született volna.

2) A magyar bíróságok nem hoztak döntést a Brüsszel II/a rendelet 11. cikk (7) és (8) bekezdése és a 42. cikk alapján az angol bíróság visszavitt elutasító 2017. januári döntését követően.

3) A joghatóság átadása során a magyar bíróságok nem a jogszabályok és az Európai Bíróság joggyakorlata alapján jártak el. Az Emberi Erőforrások Minisztériuma (EMMI), mint hatóság a tisztességes eljáráshoz való alapjogot sértő módon adott ki okiratokat az anya részére az angol bírósági eljáráshoz és az EMMI előtti eljárásba az indítványozót nem vonták be. Az EMMI központi hatóságként nevesítette magát, miközben jelen eljárásban az Igazságügyi Minisztérium a központi hatóság.

4) Az indítványozó előzetes döntéshozatal iránti kérelmét elutasították mindhárom fokon.

5) A bíróságok nem tettek eleget az igazságügyi szakértő kirendelése tárgyában előterjesztett bizonyítási indítványnak, holott az elsőfokú ítélet elleni fellebbezési eljárásban a Törvényszék maga írta elő a komplex családvizsgálat és igazságügyi szakértő szakvéleményének szükségességét, amely az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésével is járt.

6) A bíróságok a szülői felügyeletre vonatkozó joghatóság átadása és az előzetes döntéshozatali eljárásra vonatkozó indítvány elutasítása kapcsán nem, illetve csak részben tettek eleget indokolási kötelezettségüknek.

A kapcsolattartásra vonatkozó joghatóság átadása vonatkozásában nem tettek eleget indokolási kötelezettségüknek.

7) A magyar bíróságok a joghatóság átadását az angol bíróság kérelmére alapították, erre tekintettel az angol eljárást döntésük alapjául elfogadták. A magyar bíróságok azonban az angol bíróság jogi indokait felületesen és tévesen kezelték és nem győződtek meg arról, hogy az angol eljárásban az angol bíróság miért és milyen körülmények alapján jutott a döntésében megfogalmazott jogi következtetésekre, amelynek alapján a magyar bíróságnak a joghatóság átadását meg kellett volna tagadni.

8) a bíróságok nem vizsgálták, hogy a gyermekek Angliában megfelelő környezetbe kerültek-e, noha hiteles tanúvallomások és az anya magán pszichológusának vallomása állt rendelkezésre az anya pszichés megbetegedése kapcsán, arra, hogy az anya a gyermekek felügyeleti jogával visszaél.

9) A bíróságok azt sem vizsgálták, hogy az anya a gyermekekről megfelelően tud-e gondoskodni, holott hiteles tanúvallomások és az anya saját vallomása is alátámasztja, hogy az anya az angol szociális rendszer után járó támogatásokból tartja el magát és a gyermekeket, a lakhatást is ekként biztosítja évek óta.

10) Azt sem tekintették a bíróságok vizsgálandó körülménynek, hogy a két kisebb jelenleg is kiskorú gyermek vonatkozásában a kifejtett összes körülmények nem veszélyeztetik-e a gyermekek testi, szellemi, erkölcsi fejlődését és nem jelent-e a gyermekek számára elviselhetetlen helyzetet. Az anya részéről a gyermekeket 2015 óta ért sérüléseket szintén nem vizsgálta a bíróság.

A Járásbíróság 2017. július 14. napján részítéletet hozott 3.P.21.296/2014/184. számon. *Az ítélet tényállása rögzíti, hogy a anya (anya) a gyermekeket az alperestől (indítványozó) elidegenítette, a gyermekek és az alperes közötti kapcsolattartást akadályozza. Ezzel a magatartásával a anya a gyermekek szellemi, erkölcsi fejlődését súlyosan veszélyezteti.* A bíróság megállapításai a mai napig is irányadóak. **(I/4 alatt csatolom az ítéletet)**

11) Végezetül azt sem vizsgálta meg egyik bíróság sem, hogy a magyar anyanyelvű gyermekek a döntést követően képesek-e egyáltalán az indítványozóval, azaz az édesapjukkal megfelelően kapcsolatot tartani. Az indítványozó és a gyermekek kapcsolattartása 2015 óta nem biztosított.

Az anya a gyerekeket elidegeníti indítványozótól, ezzel a gyerekek testi, lelki, erkölcsi fejlődését súlyosan károsította és károsítja. Az anya Angliában 2019-ben távoltartási eljárást kezdeményezett, erre tekintettel non molestation order van érvényben Anglia területére. Az anya 2015. óta nem engedi haza a gyerekeket Magyarországra, a kapcsolattartást az anya nem biztosítja, a gyerekek [REDACTED] jelenleg is jogellenesen tartózkodnak. A két kisebb gyermek a magyar nyelvet kevésbé beszéli már, velük személyesen találkozni indítványozó nem tud.

A bíróságok a végzéseik meghozatala során egyfelől eljárási hibákat vétettek, másfelől a bíróságok a tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjogot sértő módon jártak el. A bíróságok az ügy érdemében 2014. óta folyamatban lévő peres eljárásban nem döntöttek, majd az eljárás a pert részben megszüntető végzéssel és a joghatóság átadásával zárult. A peres eljárás újra kezdődik Angliában.

A bíróságok eljárásukkal megsértették a kiskorú gyermekek megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez való jogát, és az indítványozó, illetve a gyermekek magán- és családi élet védelmét garantáló VI. cikk (1) bekezdését.

Az Emberi Erőforrások Minisztériuma (EMMI), mint hatóság a tisztességes eljáráshoz való alapjogot sértő módon adott ki okiratokat az anya részére az angol bírósági eljáráshoz és az EMMI előtti eljárásba az indítványozót nem vonták be. Az EMMI központi hatóságként nevesítette magát, miközben jelen eljárásban az Igazságügyi Minisztérium a központi hatóság.

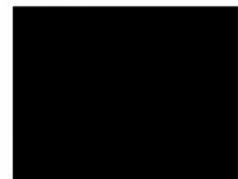
Mindezek egyenként is, de különösen a maguk összességében olyan alapjogsérelemnek minősülnek, amely megfelelő alapot ad a végzések alaptörvény-ellenességének megállapításához és azok megsemmisítéséhez.

Kérem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság az Abtv. 61.§. (1) bek. b.) és c.) pontjai alapján hívja fel az elsőfokú Dunaújvárosi Járásbíróságot, hogy a kifogásolt döntés végrehajtását függesse fel.

Az Abtv. 61.§. (1) bek. c.) pontja alapján „Az alkotmánybíróság eljárásában kivételesen a kifogásolt döntés végrehajtásának felfüggesztésére hívja fel a bíróságot, ha az...c.) más fontos okból indokolt, és a bíróság az 53. §. (4) bekezdése alapján a döntés végrehajtását nem függesztette fel”

A Kúria az elsőfokú és másodfokú végzésekre vonatkozó végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmet elutasította. Az indítványozónak Abtv. 61.§. (1) bek. szerinti végrehajtás felfüggesztés iránti kérelmének előterjesztési lehetőségét ezzel megnyitva. Az indítványozó nem kezdeményezte a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági határozatok végrehajtásának felfüggesztését.

A végrehajtás felfüggesztése körében nyilatkozom, hogy súlyos és helyrehozhatatlan kár, hátrány következik be amennyiben a végzés végrehajtást követően az angol bíróság a magyar központi hatóság, az IM útján a végzést megkapja, és az eljárást megkezdi, intézkedést, döntést hoz. Az angol eljárás eredménye már nem lesz helyreállítható. Jelen ügyben már végrehajtható határozatot hoztak. Kérem tehát, hogy a támadott végzések végrehajtását a végzést hozó bíróság ne küldje ki az IM útján Angliába, ezzel felfüggesztve a támadott végzések végrehajtását. Az Európai Bíróság előzetes döntéshozatali eljárása során a rPp. 155/A.§. (1) bekezdése szerint a tárgyalás felfüggesztésének lenne helye, bár a magyar bíróságok nem adtak helyt az előzetes döntéshozatal iránti kérelmemnek.

TARTALOMJEGYZÉK

I. PERBELI FELEK

II. TÉNYBELI ELŐZMÉNYEK

III. ELJÁRÁSBELI ELŐZMÉNYEK

IV. AZ INDÍTVÁNY BEFOGADÁSÁNAK FELTÉTELEI TELJESÜLNEK

V. A XXIV., a XXVIII., a VI., XVI. CIKKEK SÉRELME

VI. TOVÁBBI VONATKOZÓ JOGSZABÁLYOK

VII. TISZTESSÉGES ELJÁRÁSHOZ VALÓ JOG

VIII. A MAGÁN- ÉS CSALÁDI ÉLETHEZ, ILLETVE A KAPCSOLATTARTÁSHOZ FÜZŐDŐ ALAPJOG

IX. A HIVATKOZOTT JOGOK SÉRELME

X. EGYÉB

XI. MELLÉKLETEK

I. PERBELI FELEK

I.1. Az indítványozó [REDACTED] szám alatti lakos, aki

- a magyar polgári peres eljárás alperese,
- a Gyermek Jogellenes Külföldre Vitelének Polgári Jogi Vonatkozásairól szóló, Hágában 1980. október 25. napján kelt szerződés (továbbiakban: Hágai Egyezmény) alapján, Angliában folyt eljárás kérelmezője,
- az Angliában folyamatban volt távoltartási eljárás alperese,
- az Angliában folyamatban volt joghatósági eljárás alperese.

I.2. [REDACTED] szám alatti lakos, aki

- a magyar polgári peres eljárás felperese,
- a Hágai Egyezmény alapján Angliában folyt eljárás kérelmezettje,
- az Angliában folyamatban volt távoltartási eljárás felperese,
- az Angliában folyamatban volt joghatósági eljárás felperese.

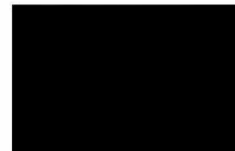
II. TÉNYBELI ELŐZMÉNYEK

Volt feleségem [REDACTED] őszén házassági pert indított ellenem.

Kiskorú gyermekeink: [REDACTED] tekintettel arra, hogy [REDACTED] időközben [REDACTED] nagykorú lett.

2015. június 07-én találkoztam a gyermekekkel utoljára Magyarországon, ezután az anyával, és a gyermekekkel nem tudtam kapcsolatba lépni, hónapokig nem tudtam, hol vannak a gyermekeim (az anya nem nyitott ajtót, telefont nem vette fel, üzenetekre nem válaszolt).

Ezért a dunaujvárosi bíróság előtt 2015. június 29. napján kelt beadványomban ideiglenes intézkedés iránti kérelmet terjesztettem elő a nyári kapcsolattartás vonatkozásában, mert az anya ekkor már hetek óta nem biztosította a kapcsolattartást. Az anya a dunaujvárosi bíróságnak ekkor [REDACTED] écsi ügyvédje útján valótlannal azt nyilatkozta, hogy itthon nyári tábort kötött le a gyerekeknek, ezért nem tudja átadni a gyerekeket, amely hamis állítás volt.

Az ideiglenes intézkedés 2015. augusztus 04. napján született meg, amely szerint az anya 2015. szeptember 04. napjától kezdődően köteles az apai kapcsolattartást minden kéthetente hétvégén biztosítani. A kapcsolattartásra tehát a bíróság döntése alapján 2015. szeptember 04. napján 18.00 órakor került volna sor. Ezen a napon azonban az anya ismét megghiúsította a kapcsolattartást, tekintettel arra, hogy ezen a napon [REDACTED] ügyvéd útján közölte - 2015. szeptember 04. napján 16.00 órakor -, a találkozó előtt két órával (!), hogy a gyermekek már [REDACTED] élnek.

Mint kiderült az anya már 2015. július 29-én elvitte [REDACTED] Az anya a gyermekeknek azt mondta, hogy [REDACTED] utaznak ki [REDACTED] nyaralni. Ez a nyaralás azóta is tart... Felháborítóan tartom, hogy a kiskorúak ellen elkövetett cselekményekhez ügyvédek nyújtanak segítséget.

2015 őszén megindítottam [REDACTED] a „hágai eljárást”, bizonyításra került, hogy az anya a véglegesség, a letelepedés szándékával ment [REDACTED] a bírósági eljárás során beszerzett bankszámlakivonatából kiderült, hogy 1 évre előre kifizette a [REDACTED] lakás bérleti díját, a magyarországi lakás bérleti szerződését felmondta 2015. július végével, Magyarországra szóló repülőjegyet nem is vásárolt a visszatéréshez, a magyar oktatási intézményekből a gyerekeket kiíratta, pénzének nagy részét [REDACTED] utalta, a gépkocsiját autókereskedésbe adta, végleges értékesítés céljából, stb., mindezt a tudtom nélkül! A fenti bizonyítékok után az anya végül elismerte, hogy a gyermekeket jogellenesen vitte el.

Az anyát az angol bíróságok több esetben kötelezték a gyerekekkel Magyarországra történő visszatérésre, ennek ellenére nem tért haza, nem tartotta be a Hágai Egyezmény szerinti eljárásban az angol bíróság előtti vállalásait, illetve az angol bíróság utasításait. A magyar bíróság pedig – előzetesen végrehajtható – ideiglenes intézkedés keretében kötelezte az anyát, hogy hozza Magyarországra a gyermekeket kapcsolattartásra, azonban az anya ennek sem tett eleget egy alkalommal sem.

Az anya a gyermekeket jogellenesen az Egyesült Királyságba vitte tartós letelepedés szándékával, ennek tényét az angol bíróság megállapította, de végül a gyerekek Magyarországra történő visszahozatalát a Hágai Egyezményben rögzített hat hét helyett, másfél évre nyúlt angol eljárás végén mégsem rendelte el. Az anya által a perújítási eljárásba önálló félként bevont ekkor még kiskorú [REDACTED] kulcsszerep jutott.

Az anya rendre megghiúsította minden egyes találkozássra irányuló próbálkozásomat.

Mindösszesen a Hágai egyezmény szerinti eljárásban tartott [REDACTED] tárgyalások alkalmával tudtam a gyerekekkel találkozni, ez mindösszesen néhány óra volt, és további egy alkalommal (2016. október), cca. két napot. Az anya és a gyermekek kiutazásukat követően egy alkalommal sem jártak Magyarországon.

2015. óta több esetben feljánlottam, hogy kiutazom [REDACTED] hogy találkozhassak a gyermekekkel, ezt az anya látszólagosan meg is engedte, azonban ténylegesen, különböző eszközökkel minden alkalommal megghiúsította ezt: az utolsó napokban járultak csak hozzá a találkozáshoz, amikor már nem tudtam elérhető áron repülőjegyet vásárolni, szállást foglalni elérhető áron legalább négy fő részére, illetőleg az anya ügyvédei különböző feltételeket támasztottak (tegyem letétbe az útlevelém különböző [REDACTED] ügyvédi irodákban, bizonyos területeket nem lépek át, anyagi forrásaimat igazolom, stb.).

Többszöri felajánlásom ellenére mindösszesen egyszer sikerült tető alá hozni egy találkozást, ekkor 2016. október végén testvéremmel kiutaztam [REDACTED] amikor is kettő napot együtt tölthettem a gyerekekkel, azóta személyesen nem találkoztam a gyerekekkel. A családommal (nagy mama, nagybácsik, nagynénik, unokatestvérek) pedig, akikkel a gyerekek szoros kapcsolatban álltak, 2015. június óta nem találkoztak a gyerekek.

Az anya semmit nem tesz annak érdekében, hogy az általa önkényesen formált elfogadhatatlan helyzetet a gyerekek érdekeinek megfelelővé tegye, sőt inkább a kapcsolat teljes leépítésén, és az apa, és az apai rokonság elidegenítésére törekszik, mindez a gyerekek érdekeivel ellentétes, a gyerekek szellemi fejlődésére, személyiségük alakulására súlyosan veszélyes kihatással van.

A telefonos, illetőleg facetime kapcsolattartás az elmúlt évek alatt hullámzó volt, attól függően engedte az anya a gyerekeket beszélni velem, hogy az eljárás során mi volt az aktuális érdeke. Előfordult, hogy hónapokig nem tudtam elérni a gyerekeket, ugyanis nem vették fel nekem a telefont, jeles napok alkalmával sem (születésnap, névnap, karácsony, stb.), hatályban lévő ideiglenes intézkedések ellenére sem. A gyerekek engem egyáltalán nem hívhatnak, nem kereshetnek, a hozzátartozóimat, akikkel szeretetben éltek, szintén nem kereshetik.

Az anya rejtőzködött az eljárás során, azaz nem tartott kapcsolatot velem, illetve a hatóságokkal is csak ügyvédjei útján érintkezett, ezért az első időszakban kizárólag [REDACTED] léphettem facetime-on kapcsolatba, a két kisebb gyermekkel szinte nem is beszélhettem, ezt ekkor már maga [REDACTED] sem engedte nekem. A két kisebb gyermekkel közvetlenül tehát nem lehetett beszélni, csak hogyha [REDACTED] ezt lehetővé tette. Mivel a két kisebb gyermeknek semmilyen önálló akarata nem lehetett, ők velem maguktól kapcsolatba sem tudtak lépni, ez a tudatos eljárás a kiskorúak elidegenítését szolgálta tőlem. A gyerekek, főként [REDACTED] folyamatosan el lettek idegenítve tőlem, [REDACTED] 2016. ősze óta már teljes egészében az anya álláspontját követte. Mióta [REDACTED] nem beszél velem, kb. 2019. óta [REDACTED] fogadja a hívásaimat.

A bírósági eljárásokba az anya [REDACTED] indokolatlan módon, és mértékben beavatta. Ez történt az Angliában folyó eljárásban is, az akkor kiskorú [REDACTED] az anya szándékai alapján 2016-tól a perújítási eljárás idejétől teljes jogú önálló perbeli pozícióba került. Ez azt jelentette, hogy a kiskorú [REDACTED] önálló alperesi fél lett, vagyis a kérelmező édesapa perbeli ellenfele lett az anya mellett, két ügyvéd csak [REDACTED] képviselte az eljárás során, sőt peren kívül saját Solicitorral járt el [REDACTED] ekkor még csak pár hónapja tartózkodott [REDACTED] de már saját ügyvédjei voltak, akikkel – az anya állítása szerint – perfekt módon meg tudott vitatni minden jóléti, jogi és egyéb kérdést, annak ellenére, hogy kiutazása előtt alapfokon sem beszélt angolul. [REDACTED] valójában sem nyelvtudása, sem életkora miatt nem volt felkészült, befolyásolható volt, és megfelelően vissza is éltek ezzel...

[REDACTED] 2016. óta ellenséges velem, és 2019. óta már nem keresi velem a kapcsolatot, vele nem tudtam szót váltani, [REDACTED] 2018. óta szinte már nem beszél a magyart. [REDACTED] 2020. óta egyre nehezebben beszél magyarul, keresi a szavakat. Erre tekintettel a két kiskorúval is nagyon nehezen tudok szót váltani, a jelenlegi kapcsolattartás abban áll, hogy csak percekkel tudok velük beszélni évente (!).

Az angol első távoltartási végzés – 2019. december – után a gyerekekkel történő kapcsolatba lépésem lehetősége megszűnt. Az anya sokadik magyar ügyvédje – jelenleg [REDACTED] siófoki ügyvéd levelében külön felszólított, hogy a gyerekeket telefonon se keressem. **I/5 alatt** csatolom a levelet. Felhívom, hogy a kiskorúak ellen elkövetett cselekményhez ügyvédek [REDACTED] segítséget.

Az angol távoltartási végzés után az anya nem biztosította részemre már a telefonos kapcsolatot sem a gyerekekkel. Az angol távoltartási végzés miatt – külön kérelmemre – 2020. január 22-én a Dunaújvárosi Járásbíróság 3.P.21.296/2014/386. számú végzésével – előzetesen végrehajtható – ideiglenes intézkedést hozott a kapcsolattartásom érdekében. Az anya a bírósági végzés ellenére sem biztosította a kapcsolattartást. Az ideiglenes intézkedés 2. oldal utolsó előtti bekezdésében a Bíróság rögzíti, hogy ... „A távoltartás iránti kérelemben az anya több, a jelen perben tett nyilatkozatával ellentétes állítást tett.” Az anya még fellebbezést is benyújtott a Szombathelyi Törvényszékhez az ideiglenes intézkedés ellen, amely fellebbezésében azt kérte, hogy az ideiglenes intézkedést a Törvényszék helyezze hatályon kívül. A fellebbezéséhez csatolta az angol távoltartási végzést (non molestation ordert) is.

A joghatóság átadására tekintettel jelenleg a kapcsolattartásra nincs hatályban lévő ideiglenes intézkedés, illetve bírósági döntés, a kapcsolattartás joga erre tekintettel kiüresedett.

Elvárható lenne az anyától, hogy a gyerekeket megfelelően készítse fel az apával történő kapcsolattartásra, és a Magyarországi utazásra, de ezt nyilván nem teszi, sőt inkább rémisztgeti a gyerekeket. [REDACTED] esetében is azt látom, hogyha esetükben a jelenlegi helyzet nem változik, akkor az eddigi lelki sérüléseik tovább fognak mélyülni. A gyerekeket egyszerűen megbetegíti az anya.

[REDACTED] nem azért vitte a gyerekeket, mert ez a gyerekek számára kedvező lenne, hanem azért, mert kizárólag ezzel tudta megakadályozni, hogy a gyerekek édesapjukhoz való ragaszkodása, és anyjuk személyiségének felismerése után, ne az apjuk gondozása alá kerüljenek.

Az elsőfokú bíróság a központi hatóságok (Igazságügyi Minisztérium) útján megkapta a Hágai egyezmény szerinti angol eljárás anyagát. Az elsőfokú bíróság 2017. július 14. napján részítéletet hozott 3.P.21.296/2014/184. számon, amely előzetesen végrehajtható volt, de az anya felszólítás ellenére sem hajtotta végre.

Az anya a külföldre távozással akadályozza az apai kapcsolattartást is, elidegeníti a gyerekeket hazájuktól, és az édesapjuktól, a gyerekeket az apa ellen neveli. Mindez azonban megengedhetetlen eljárás a gyerekek jövője szempontjából. A gyerekek elveszítik önazonosságukat, érzelmileg visszafejlődnek, és nem beszélnek anyanyelvüket, így apjukkal, rokonaikkal magyarul kommunikálni sem tudnak, ha egyáltalán találkozhatnak rokonaikkal.

III. ELJÁRÁSBELI ELŐZMÉNYEK

III.1. Elsőfokú bíróság támadott döntése: Dunaújvárosi Járásbíróság 3.P.21.296/2014/499. számú végzése

A pert az indítványozó házastársa indította 2014-ben. Az indítványozó és az anya házastársak voltak, házasságukból három gyermek született, a legidősebb már nagykorú. Az anya a gyermekeket a per alatt 2015 nyarán jogellenesen [REDACTED] vitte, és azóta megszakítás nélkül életvitelszerűen az Egyesült Királyságban él, illetve a gyerekeket azóta nem engedte Magyarországra. A mára már nagykorú gyermekeket az anya [REDACTED] elidegenítette az indítványozótól, aki az indítványozóval a kapcsolatot megszakította.

Az indítványozó az Egyesült Királyságban eljárást kezdeményezett a Hágai Egyezmény, valamint a házassági ügyekben és a szülői felelősségre vonatkozó eljárásokban a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, illetve az 1347/2000/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 2201/2003/EK rendelet (továbbiakban: EK rendelet) alapján.

Az angol bíróság a 2016. február 2-án hozott elsőfokú és másodfokú határozatában is elrendelte a gyermekek Magyarországra történő azonnali visszavitelét. Az anya nem tett eleget egyetlen alkalommal sem az angol határozatok végrehajtásának, minden határidő eredménytelenül eltelt. Ezt követően az anya háztartásában élő legidősebb gyermek – aki ekkor 14 éves volt – saját jogán perújítási eljárást kezdeményezett.

Az angol bíróság helyt adott a kérelemnek és 2017 januárjában a visszavitelt megtagadta, mert úgy ítélte meg, hogy a Hágai Egyezmény 13. Cikk b) pontja alapján a legidősebb gyermeket visszavitele testi vagy lelki károsodásnak tenné ki vagy bármilyen más módon elviselhetetlen helyzetet teremtene számára. A két kisebb gyermeket nem hallgatták meg, és a nagyobbik gyermekre vonatkozó angol döntés után a kisebb gyermekeket sem küldték vissza Magyarországra. Az anya elérte célját.

Az elsőfokú bíróság 2017-ban 3.P.21.296/2014/184. számú részítéletében a felek házasságát felbontotta és a három kiskorú gyermek szülői felügyeletének gyakorlására az indítványozót jogosította fel. Kötelezte az anyát, hogy a gyermekeket 15 nap alatt személyes ingóságaikkal és okmányaikkal együtt adja ki az indítványozónak. Elrendelte a gyermekek Magyarországra történő visszahozatalát. Ezt a rendelkezést előzetesen végrehajthatóvá nyilvánította (3.P.21.296/2014/184. számú részítélet és 197. számú kiegészítő ítélet), amelynek alapján indítványozó végrehajtási eljárást indított.

A másodfokú bíróság 2018. júniusában a 12.Pf.20.344/2018/8 számú végzésével az elsőfokú bíróság részítéletének nem fellebbezett rendelkezését nem érintette (a részítéletnek a házasság felbontásáról rendelkező része 2017. október 4-én jogerőre emelkedett), egyebekben az elsőfokú részítéletet és kiegészítő ítéletet hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította, mert a Törvényszék álláspontja szerint a szülői felügyelet gyakorlásáról való megalapozott döntéshez elengedhetetlen a komplex családvizsgálat elvégzése.

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban többször eredménytelenül megkísérelte a szakértői vélemény beszerzését. Az anya egyetlen egyszer nem tért haza a gyermekekkel a szakértői vizsgálatokra, erre tekintettel az elsőfokú bíróság több esetben megkereste az angliai bíróságot bizonyítás felvétele érdekében. Az eljáró magyar bíróság a megkeresését saját maga által írt, és szerkesztett angol nyelvű közvetlen levelezéssel tette meg, illetve az EK rendelet szerinti formanyomtatványt sem megfelelően alkalmazta. A megkeresett angol bíróság a magyar bíróság megkeresését nem teljesítette, tekintettel arra, hogy az eljáró magyar bíróság által angolul írt megkeresés szakszerűtlenül készült, és az angol bíróság nem értette azt. A Járásbíróság a szakértői bizonyításra vonatkozó törvényszéki előírásnak így nem tett eleget.

Ezt követően döntött úgy a Járásbíróság a 499. számú végzésében, hogy a pert megszünteti a szülői felügyelet részében és átadja a joghatóságot az alábbi indokokkal:

- *A Dunaújvárosi Járásbíróság a 3.P.21.296/2014/184. számú részítéletével a felek házasságát felbontotta, valamint a három kiskorú gyermek felett a szülői felügyelet gyakorlására az alperesi apát jogosította fel, míg az anyai keresetet a szülői felügyeletre vonatkozó részében elutasította. A Szombathelyi Törvényszék a 12.Pf.20.344/2018/8 számú végzésével az elsőfokú részítélet fellebbezett részében hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasította. (3)*

- *A Törvényszék többek között kifejtette, hogy a szülői felügyelet tekintetében történő döntéshez elengedhetetlen a komplex családvizsgálat elvégzése. (4)*
- *Az elsőfokú bíróság többször megkísérelte a szakvélemény beszerzését, azonban ez nem vezetett eredményre, szakértői vélemény a mai napig nem áll rendelkezésre az ügyben. (5)*
- *Az Igazságügyi Minisztérium, mint központi hatóság 2019. november 26-án érkezett iratában továbbította az angol felsőbb bíróság 2020 februárjában hozott döntését, melyben a Brüsszel 2/A. rendelet 8. és 15. cikke alapján kérelmet fogalmazott meg Magyarország felé a gyermekekre vonatkozó eljárások Anglia és Wales bíróságai részére történő átadásáról. (6)*
- *A Dunaújvárosi Járásbíróság 2020. december 16-án közvetlenül megkereste az angol bíróságot és tájékoztatta, hogy az eljárás átadására vonatkozó kérelemmel maga is egyetért, és amennyiben a joghatóságot Anglia és Wales bíróságai átveszik, a Dunaújvárosi Járásbíróság a gyermekek szülői felügyeletére vonatkozó kérdésben az eljárást meg fogja szüntetni. (7)*
- *Az Igazságügyi Minisztérium 2021. március 24-én érkezett iratban továbbította az angol felsőbb bíróság döntését, mely szerint a gyermekek szülői felügyeletére vonatkozó joghatóságot 2021. március 9-én kelt határozatával megállapította a kiskorú gyermekek tekintetében. (8)*
- *Az ügyben alkalmazandó r.Pp. 157.§. a) pontja szerint a bíróság a pert megszünteti, ha a keresetlevelet már a 130.§. (1) bekezdés ah.) pontja alapján idézés kibocsátása nélkül el kellett volna utasítani. A rPp. 130.§. (1) bekezdés a) pontja szerint a bíróság a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasítja, ha a) a perre a magyar bíróság joghatósága a törvény vagy nemzetközi egyezmény rendelkezése alapján kizárt. (9-10)*

A Járásbíróság 494. számú végzése szerint az indítványozó előzetes döntéshozatali eljárás iránti kérelme elutasításának indoka, hogy

- *a szakértői vizsgálat beszerzésére vonatkozó eddigi intézkedések nem vezettek eredményre, és belátható időn belül sem biztosítható ennek beszerzése, továbbá*
- *a gyermekek vonatkozásában nyelvi nehézségekkel is kell számolni, a Járásbíróság szerint a gyerekek érdekét jobban szolgálja, hogyha a szülői felügyelet kérdésében Anglia és Wales Bíróságai hoznak döntést. (8)*
- *az előzetes döntéshozatali eljárás nem szolgálná a gyerekek érdekeit, mert ez az eljárás további elhúzódását eredményezné. (9)*
- *a fentiekre figyelemmel a bíróság a rPp. 155/A.§. (2) bekezdése szerinti végzésével az alperesi kérelmet elutasította. (10)*
- *a végzés ellen a fellebbezés kizárt a rPp. 155/A. (3) §. alapján. (11)*

III.2. Másodfokú bíróság támadott döntése: Szombathelyi Törvényszék Pkf.20.298/2021/3/I. számú végzése

A Törvényszék 3/I. számú végzésének indoka a joghatóság átadása iránt, hogy

- *az angol bíróság megvizsgálta a felek körülményeit, anya és alperes is lehetőséget kapott, hogy a szülői felelősséggel kapcsolatos álláspontját kifejtse. Az alperes a rendelkezésre álló adatok szerint az angol bíróság felé írásban nyilatkozatot tett, azonban az ott megtartott tárgyaláson nem jelent meg, illetve nem képviseltette magát.*
- *az angol bíróság áttételi kérelmét részletezi, amely a 15. cikk (1) b) pontján alapul, hogy a magyar bíróságok a joghatóságot adják át,*
- *a járásbíróság a felperest, és az alperest is nyilatkoztatta, és ezt követően osztotta az angol bíróság álláspontját, és indokoltnak találta a joghatóság átadását a 15. cikk alapján,*
- *az angol felsőbb bíróság ezt követően komplex rendelkezéseket hozott,*
- *a Járásbíróság egyetértett az angol felsőbb bíróság megállapításaival, és bár végzésében nem tett eleget a 15. cikk feltételeinek, rendelkezett a per megszüntetéséről,*

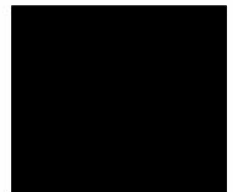
- a Törvényszék egyetértve az angol bíróság döntésével a Járásbíróság végzésének rendelkező részét kiegészítette, azzal, hogy a szülői felügyeletet érintő részen kívül a kapcsolattartásra vonatkozó részt is érinti a per megszüntetése, valamint az ügynek az angol bírósághoz történő áttétele,
- a Törvényszék álláspontja szerint a 15. cikk alkalmazásában, továbbá a bírói gyakorlat (Kúria Pfv.II.20.936/2019/8.) alapján a jogszabályi feltételek a joghatóság átadása vonatkozásában a jelen ügyben megvalósultak. Ennek részletes indokait a Járásbíróság nem fejtette ki, de lényegében ezek megvalósulását megállapította, azaz felperes a gyermekekkel hat éve az Egyesült Királyságban él, életvitelszerűen, megszakítás nélkül ott tartózkodik, a gyermekek ott járnak iskolába. Emiatt megállapítható, hogy a másik tagállam, az Egyesült Királyság és a felperes, valamint a gyermekek között szoros kötelék áll fenn, a gyermekek szokásos tartózkodási helye az Egyesült Királyságban van.
- Fontosnak tartotta a Törvényszék azt is, hogy az angol bíróság a felperes, illetve a gyermekeket érintő, családi és egyéb körülményekkel kapcsolatos információkhoz könnyebben hozzájut, a személyes kapcsolataik folytán lehetőség van a gyermekekkel foglalkozó pedagógusok véleményének beszerzésére, környezettanulmány készítésére, tanúk meghallgatására, szakértői vélemény beszerzésére.
- a szülői felügyelet és a kapcsolattartás vonatkozásában megállapítható, hogy az angol bíróság alkalmasabb az eljárás folytatására, tekintettel arra, hogy a gyermekek életvitelének konkrét körülményeit, a gyermekek iskolai elfoglaltságát, iskolán kívüli tevékenységeiket, érdeklődési körüket, személyes kapcsolataikat az életvitelszerű lakóhelyük szerinti bíróság körültekintőbben, részletesebben fel tudja tárnai, a gyermekek szokásos tartózkodási helye szerinti bíróság értelemszerűen időben is gyorsabban tudja lefolytatni erre vonatkozóan a bizonyítási eljárást, és ennek megfelelően időben hamarabb tud döntést hozni.
- mindez megfelel a gyermekek mindenképp felett álló érdekének, hiszen bizonyossággal megállapítható, hogy a gyermekek érdekét szolgálóan megvalósul az alapvető jogaik tiszteletben tartása, és nem áll fenn az érintett gyermekek helyzetére gyakorolt hátrányos hatás kockázata sem az ügy áttétele esetén,
- kétségtelen, hogy egy másik tagállam bíróságához való áttétel esetén a szülő érdekei is sérülhetnek, ez azonban a gyermekek mindenképp felett álló érdekét nem írja felül,
- erre tekintettel a Járásbíróság a joghatóság átadása vonatkozásában helyesen döntött (rég. Pp. 157.§. a) és rég. Pp. 130.§. (1) a)), és a pert jogszerűen szüntette meg, ezért a pert megszüntető végzést azzal a kiegészítéssel hagyta helyben (rég. Pp. 259.§. rég. Pp. 253.§. (2)), hogy a per megszüntetése a két kiskorú gyermeket érintő kapcsolattartásra is kiterjed.

A Törvényszék 3/I. számú végzésének indoka az előzetes döntéshozatali eljárás iránti kérelem elutasításának, hogy

- az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezése iránti kérelmet nem tartotta indokoltnak,
- egyetértett a Járásbíróság 494. számú végzésének indokaival,
- álláspontja szerint jelen ügyben a Brüsszel II/a. rendelet 15. cikke az alkalmazandó szabály.

III.3. Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.II.21.392/2021/8. számú végzése

- A Kúria a kérelmező előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezése iránti kérelmét elutasította,
- A Kúria a jogerős végzést hatályában fenntartotta.

IV. AZ INDÍTVÁNY BEFOGADÁSÁNAK FELTÉTELEI TELJESÜLNEK

Az Abtv. 31. § (2) bekezdése rögzíti, hogy „*ha egy ügyben alkotmányjogi panasz alapján a bírói döntés Alaptörvénnyel való összhangjáról az Alkotmánybíróság már döntött, ugyanabban az ügyben érintett panaszos által, azonos jogszabályra, illetve jogszabályi rendelkezésre és ugyanazon Alaptörvény biztosította jogra, valamint azonos alkotmányjogi összefüggésre hivatkozva alkotmánybírói eljárásnak nincs helye.*”

A jelen alkotmányjogi panasszal támadott bírói döntésekkel kapcsolatban mindeközéig nem volt alkotmánybírói eljárás.

Az Abtv. 27. §-ával összhangban az indítványozó a panasszal érintett eljárások alperese, így érintettsége nyilvánvaló.

Az Abtv. 30. § (1) bekezdésével és az 53. § (2) bekezdésével összhangban, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (11. 27.) AB Tü. határozat (az "Ügyrend") 28. § (1) és (2) bekezdései szerint az alkotmányjogi panaszt a felülvizsgálati ítélet kézbesítésétől számított 60 napon belül ajánlott küldeményként, tértivevénnyel adtam postára két példányban az I. fokon eljáró bíróság részére.

A Kúria végzését 2022. március 31. napján vettem át jogi képviselőm útján, elektronikus iratként.

Az Abtv. 27. § b.) pontjával összhangban az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeket kimerítette. A felülvizsgálati eljárásban a Kúria által hozott végzéssel szemben nincs helye jogorvoslatnak. Perújítási eljárás nincs folyamatban.

Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d.) pontja szerint az alkotmányjogi panaszom az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozik.

A fentiekben kifejtettek alapján az alkotmányjogi panaszom alkalmas arra, hogy azt az Ügyrend 30. § (1) bekezdése alapján befogadja.

Az Abtv. 29. §-a rögzíti, hogy „*az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.*”

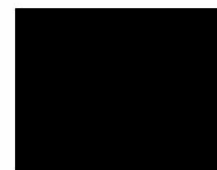
A jogerős végzés, illetve a Kúria végzése olyan érdemi határozatnak tekintendő, amellyel szemben helye van panaszoknak.

V. A XXIV., a XXVIII., a VI., XVI. CIKKEK SÉRELME

Az Alaptörvény I. cikk (1) és (2) bekezdése kimondja, hogy „*Az EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsődrendű kötelezettsége. Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.*”

Az alkotmányjogi panaszban felhívott, az Alaptörvény VI. cikk (1) és a XXIV. cikk (1) és a XXVIII. cikk (1) bekezdéséből következő védelem mindenkit megillet.

Az alkotmányjogi panaszban felhívott, az Alaptörvény XVI. cikk (1) és (2) bekezdéséből következő védelem minden gyermeket megillet.

XXIV. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

XVI. cikk

(1) Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz. Magyarország védi a gyermekek születési nemének megfelelő önazonosságához való jogát, és biztosítja a hazánk alkotmányos önazonosságán és keresztény kultúráján alapuló értékrend szerinti nevelést.

(2) A szülőknek joguk van megválasztani a gyermeküknek adandó nevelést.

VI. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák. A véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével.

VI. TOVÁBBI VONATKOZÓ JOGSZABÁLYOK**VI.1. A Hágai Egyezmény érintett rendelkezései:***„1. Cikk*

Az Egyezmény célja

a) biztosítani a bármelyik Szerződő Államba jogellenesen elvitt vagy ott elrejtett gyermekek azonnali visszajuttatását.”

„3. Cikk

A gyermek elvitele vagy elrejtése jogellenes, ha az

a) sérti az azon Szerződő Állam jogrendszere szerint egy személynek, egy intézménynek vagy bármilyen más szervnek - akár együttesen, akár külön-külön - juttatott felügyeleti jogot, amelyben a gyermeknek az elvitelét vagy elrejtését közvetlenül megelőzően a szokásos tartózkodási helye volt; és
b) ezeket a jogokat az elvitel vagy elrejtés időpontjában – együttesen vagy külön-külön – gyakorolták vagy azok gyakorlásában éppen az elvitel vagy elrejtés akadályozta meg az arra jogosultakat.

Az a) pontban említett felügyeleti jogosultság keletkezhet különösen jogszabály, bírói vagy államigazgatási határozat, vagy az azon Állam joga szerint joghatással bíró egyezség alapján.”

„7. Cikk

A gyermekek azonnali visszavitelének és az Egyezmény más céljai elérésének biztosítása végett a Központi Hatóságok együttműködnek egymással és támogatják az Államuk hatáskörrel bíró szervei közti együttműködést.

Így különösen – akár közvetlenül, akár bármiféle közvetítőn keresztül – minden szükséges intézkedést megtesznek avégett, hogy

a) kiderítsék a jogellenesen elvitt vagy elrejtett gyermek tartózkodási helyét;

b) ideiglenes intézkedésekkel vagy azok kezdeményezésével megakadályozzák, hogy a gyermeket további ártalom vagy az érdekelt feleket további sérelem érje;

- c) biztosítsák a gyermek önkéntes visszavitelét vagy az ügy békés elintézését;
- d) szükség esetén információt cseréljenek a gyermek szociális háttéréről;
- e) általános jellegű tájékoztatást nyújtsanak az Egyezmény alkalmazásával kapcsolatban saját Államuk jogáról;
- f) a gyermek visszavitele érdekében bírói vagy államigazgatási eljárásokat kezdeményezzenek, vagy azokat megkönnyítsék, és – adott esetben – lépéseket tegyenek a láthatási jog tényleges gyakorlásának megszervezésére vagy biztosítására;
- g) ha a körülmények úgy kívánják, jogi segítséget és tanácsot nyújtsanak, vagy az azzal való ellátást megkönnyítsék, beleértve jogi tanácsadó részvételét is;

- h) megtegyék a gyermek biztonságos visszaviteléhez szükséges államigazgatási előkészületeket;
- i) az Egyezmény alkalmazásával kapcsolatban folyamatosan tájékoztassák egymást, és – amennyire lehetséges – az Egyezmény alkalmazásának valamennyi akadályát megszüntessék.”

„13. Cikk

Az előző cikkben foglalt rendelkezések ellenére a megkeresett Állam igazságügyi vagy államigazgatási szerve nem köteles elrendelni a gyermek visszavitelét, ha az azt ellenző személy, intézmény vagy más szerv bizonyítja, hogy

- a) a gyermek felett felügyeleti joggal rendelkező személy, intézmény vagy más szerv az elvitel vagy elrejtés időpontjában nem gyakorolta ténylegesen e jogokat, illetve előzetesen vagy utólag hozzájárult az elvitelhez vagy elrejtéshez;
- b) a gyermeket visszavitele testi vagy lelki károsodásnak tenné ki vagy bármi más módon elviselhetetlen helyzetet teremtene számára.”

VI.2. A házassági ügyekben és a szülői felelősségre vonatkozó eljárásokban a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, illetve az 1347/2000/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 2201/2003/EK rendelet (továbbiakban: EK rendelet) érintett rendelkezései:

8. cikk Általános joghatóság

(1) Egy tagállam bíróságai joghatósággal rendelkeznek olyan gyermek feletti szülői felelősségre vonatkozó ügyekben, aki a bíróság megkeresésekor az adott tagállamban szokásos tartózkodási hellyel rendelkezik.

(2) Az (1) bekezdést a 9., 10. és 12. cikk rendelkezéseire figyelemmel kell alkalmazni.

10. cikk Joghatóság a gyermek jogellenes elvitele esetében

A gyermek jogellenes elvitele vagy visszatartása esetében azon tagállam bíróságai, amelyben az elvittelt vagy visszatartást közvetlenül megelőzően a gyermek szokásos tartózkodási hellyel rendelkezett, mindaddig megtartják joghatóságukat, amíg a gyermek másik tagállamban szokásos tartózkodási helyet nem szerez, és:

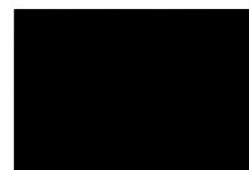
a) minden felügyeleti joggal rendelkező személy, intézmény vagy más szerv el nem fogadja az elvittelt, illetve visszatartást; vagy

b) a gyermek legalább egy éve tartózkodik az említett másik tagállamban azt követően, hogy a felügyeleti joggal rendelkező személy, intézmény vagy más szerv tudomást szerzett, illetve tudomást szerezhetett a gyermek tartózkodási helyéről, és a gyermek beilleszkedett új környezetében, továbbá a következő feltételek közül legalább egy teljesül:

i. egy éven belül azt követően, hogy a felügyeleti jog gyakorlója tudomást szerzett vagy tudomást kellett szereznie a gyermek tartózkodási helyéről, nem nyújtottak be a visszavitel iránti kérelmet annak a tagállamnak az illetékes hatóságaihoz, ahová a gyermeket elvitték, illetve amelyben visszatartották;

ii. a felügyeleti jogok gyakorlója által benyújtott visszaviteli kérelmet visszavonták és nem nyújtottak be új kérelmet az i. bekezdésben meghatározott határidőn belül;

iii. a 11. cikk (7) bekezdése alapján lezárták azt az ügyet, amelyet azon tagállam bírósága előtt folytattak, ahol a gyermek közvetlenül a jogellenes elvitel, illetve visszatartás előtt szokásos tartózkodási hellyel rendelkezett;

iv. a gyermek visszaviteléről nem rendelkező, felügyeletről szóló határozatot hoztak annak a tagállamnak a bíróságai, ahol a gyermek közvetlenül a jogellenes elvitel, illetve visszatartás előtt szokásos tartózkodási hellyel rendelkezett.

11. cikk

(6) Amennyiben a bíróság határozott a visszavitel iránti kérelem elutasításáról az 1980. évi Hágai Egyezmény 13. cikke alapján, a bíróságnak akár közvetlenül, akár központi hatóságán keresztül, a nemzeti jog által meghatározottak szerint haladéktalanul el kell juttatnia a visszavitel elutasításáról szóló bírósági végzést és a vonatkozó okiratokat, különösen a bírósági tárgyalások jegyzőkönyvének másolatát azon tagállam joghatósággal rendelkező bíróságához vagy központi hatóságához, amelyben a gyermek közvetlenül a jogellenes elvitel, illetve visszatartás előtt szokásos tartózkodási hellyel rendelkezett. A bírósághoz a visszavitel elutasításáról szóló határozat keltétől számított egy hónapon belül be kell nyújtani az összes említett okiratot.

(7) Kivéve, ha a felek egyike már felkereste azon tagállam bíróságait, ahol a gyermek közvetlenül a jogellenes elvitel, illetve visszatartás előtt szokásos tartózkodási hellyel rendelkezett, a (6) bekezdésben említett határozatot átvevő bíróságnak vagy központi hatóságnak tájékoztatnia kell ezekről a feleket, és fel kell kérnie őket arra, hogy az értesítéstől számított három hónapon belül a nemzeti joggal összhangban nyújtsanak be a bírósághoz egy beadványt az iránt, hogy a bíróság megvizsgálhassa a gyermekekre vonatkozó felügyeleti jog kérdését. Az e rendeletben szereplő joghatóságról szóló rendelkezések sérelme nélkül a bíróság lezárja az ügyet, amennyiben a határidőn belül a bírósághoz nem érkezik beadvány.

(8) Az 1980. évi Hágai Egyezmény 13. cikke szerinti visszavitel elutasító határozat ellenére, e rendelet szerint joghatósággal rendelkező bíróság által kibocsátott későbbi, a gyermek visszavitelét elrendelő határozatok az alábbi III. fejezet 4. szakaszával összhangban hajthatók végre a gyermek visszavitelének biztosítása érdekében.

15. cikk Áttétel az ügy tárgyalására alkalmasabb bírósághoz

(1) Kivételes esetben, és ha ez a gyermek alapvető érdekének megfelel, valamely tagállamnak az érdemi ügyet illetően joghatósággal rendelkező bíróságai, amennyiben úgy ítélik meg, hogy egy másik tagállam, amelyhez a gyermeket szoros kötelék fűzi, alkalmasabb az ügy vagy annak egy meghatározott része tárgyalásához:

a) felfüggeszthetik az adott ügyet vagy annak egy részét, és felkérhetik a feleket arra, hogy terjesszenek kérelmet az említett másik tagállam bírósága elé a (4) bekezdéssel összhangban; vagy

b) felkérhetik egy másik tagállam bíróságát arra, hogy vállalja a joghatóságot az (5) bekezdéssel összhangban.

(2) Az (1) bekezdést kell alkalmazni:

a) az egyik fél kérelmére; vagy

b) a bíróság hivatalból indítványára; vagy

c) egy másik olyan tagállam bíróságától származó kérelem esetén, amelyhez a gyermeket szoros kötelék fűzi, a (3) bekezdéssel összhangban.

A bíróság hivatalból, illetve egy másik tagállam bíróságának kérelme alapján végrehajtott áttételt legalább az egyik félnek el kell fogadnia.

(3) A gyermek akkor tekintendő úgy, mint akit szoros kötelék fűz valamely tagállamhoz az (1) bekezdésben említettek szerint, amennyiben az adott tagállam:

a) vált a gyermek szokásos tartózkodási helyévé azt követően, hogy az (1) bekezdésben említett bíróságot megkeresték; vagy

b) a gyermek korábbi szokásos tartózkodási helye; vagy

c) a gyermek állampolgársága szerinti hely; vagy

d) a szülői felelősség jogosultjának szokásos tartózkodási helye; vagy

e) az a hely, ahol a gyermek vagyona található, és az ügy a gyermek védelmét szolgáló intézkedésekre vonatkozik e vagyon kezelésével, megóvásával vagy rendelkezésre bocsátásával kapcsolatban.

(4) A tagállamnak az érdemi ügyet tekintve joghatósággal rendelkező bírósága határidőt állapít meg, amelyen belül a másik tagállam bíróságait meg kell keresni az (1) bekezdéssel összhangban.

Amennyiben a bíróságokat nem keresik meg az adott határidőn belül, a megkeresett bíróság folytatja a joghatóság gyakorlását a 8–14. cikkel összhangban.

(5) Az említett másik tagállam bíróságai – amennyiben az ügy sajátos körülményei folytán az a gyermek alapvető érdekeit szolgálja – a megkeresésüket követő hat héten belül fogadhatják el a joghatóságot az (1) bekezdés a) pontjával, illetve az (1) bekezdés b) pontjával összhangban. Ebben az esetben az elsőként megkeresett bíróság megállapítja joghatóságának hiányát. Egyébként az elsőként megkeresett bíróság folytatja a joghatóság gyakorlását a 8–14. cikkel összhangban.

(6) A bíróságok együttműködnek e cikk alkalmazásában, akár közvetlenül, akár az 53. cikk szerint kijelölt központi hatóságokon keresztül.

54. cikk Általános feladatok

A központi hatóságok továbbítják a nemzeti jogszabályokkal és eljárásokkal kapcsolatos információkat, valamint intézkedéseket tesznek e rendelet alkalmazásának javítására és együttműködésük megerősítésére. Ebből a célból polgári és kereskedelmi ügyekben a 2001/470/EK határozattal létrehozott Európai Igazságügyi Hálózatot veszik igénybe.

VII. A TISZTESSÉGES ELJÁRÁSHOZ VALÓ JOG

Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése rögzítette, hogy „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részreahlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései rögzítették, hogy „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el. ” ... ” Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti”

A tisztességes eljáráshoz való jog olyan alapjog, amely nem korlátozható:

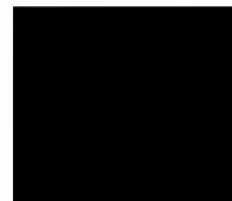
„... a tisztességes eljáráshoz való jog abszolút jog, amellyel szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog vagy alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye. ” (14/2004.(V.7.) AB határozat)

Emellett szoros összefüggés van a jogállamisággal:

„Az Alkotmány 57. § (1) bek. speciális rendelkezés a 2. § (1) bekezdésben normatív tartalommal meghatározott jogállamisághoz képest.” (Az Alkotmány kommentárja II., szerk. : Jakab András, Századvég kiadó, Budapest 2009., 2014. o. 24. pont)

A tisztességes eljáráshoz való jog több garanciális elemből tevődik össze, amelyet az Alkotmánybíróság 22/2014. (VII. 15.) AB határozatában is vizsgált. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog részjogosítványai különösen a bírósághoz fordulás joga, a tárgyalás igazságossága, a tárgyalás nyilvánosságának és a bírói döntés nyilvános kihirdetésének a követelménye, a törvény által létrehozott bíróság, a bírói függetlenség és a pártatlanság kívánalma, továbbá az ésszerű határidőn belüli elbírálás követelménye.

Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint a tisztességes eljárás körébe beletartozik az is, hogy az eljárásban biztosítva legyen a fegyverek egyenlősége. A fegyverek egyenlősége a tisztességes eljárás egyik meghatározó eleme, amely alapján a feleknek egyenlő esélye és alkalmas kell, hogy legyen arra, hogy a tény- és jogkérdésekben véleményt formálhasson és állást foglalhasson. A fegyverek egyenlősége megköveteli, hogy a feleknek egyenlő esélyük legyen tényelődásuk alátámasztására.

Az Alkotmánybíróság Alaptörvényben rögzített hatáskörei alapján nem jogorvoslati fórumként jár el, vagyis nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, illetve a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e.

Az Alkotmánybíróság gyakorlatában ismert az alkotmányjogi értelemben vett *contra legem*, és az önkényes bírói döntés megítélése, amelyet dogmatikailag az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében deklarált *fair* bírósági eljáráshoz való joggal kötött össze. Az Alkotmánybíróság 20/2017. (VII. 18.) AB határozatában foglaltak értelmében a bírói döntés akkor *contra legem* – és egyben *contra constitutionem* –, amennyiben: 1. az eljáró bíróság ítéletének indokolásában nem tartalmazott arra vonatkozó érvelést, hogy miért hagyta figyelmen kívül az adott jogkérdésre irányadó hatályos jogszabályi rendelkezéseket; 2. nem vette figyelembe az ügyre irányadó jogi normákat; 3. olyan bírósági gyakorlatra alapozva hozta meg döntését, amelynek alapjául szolgáló normát a jogalkotó már hatályon kívül helyezett {20/2017. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [23]; lásd még: 23/2018. (XII. 28.) AB határozat, Indokolás [28]}.

A tisztességes eljáráshoz való jog érvényre juttatása körében meg kell említeni a jogellenes gyermekelvitel körében felmerülő európai uniós gyakorlatot is, amelyet a magyar bíróságok nem vettek figyelembe.

VIII. A MAGÁN- ÉS CSALÁDI ÉLETHEZ, ILLETVE A KAPCSOLATTARTÁSHOZ FÜZŐDŐ ALAPJOG SÉRELME

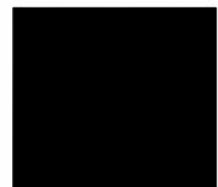
Az Alaptörvény VI. Cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák. A véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével.

Az Alkotmánybíróság több ízben is kifejtette, hogy az alapjogok érvényesülésének minimális mércéjeként fogadja el a nemzetközi jogvédelmi mechanizmusok által biztosított jogvédelmi szintet. (13/2014. (IV. 18.) AB határozat, stb.)

A Római Egyezmény 8. Cikke szerint mindenkinek joga van arra, hogy magán- és családi életét, lakását és levelezését tiszteletben tartsák. Az EJEB kialakult gyakorlatában ez a jog magába foglalja a különélő szülőnek a gyermekével való kapcsolattartáshoz fűződő jogát is. (29435/05 - Németh Zoltán kontra Magyarország)

Az Alkotmánybíróság gyakorlatában a különélő szülő és a gyermek kapcsolattartáshoz való joga az Alaptörvényben a magánszféra-védelem [Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdés], valamint a gyermeknek a gondoskodáshoz [Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdés] és a szülőnek a neveléshez való joga [Alaptörvény XVI. cikk (2) bekezdés] részeként alapjogi rangra emelt jogosultság {3067/2021. (II. 24.) AB határozat, Indokolás [25]}.

A kapcsolattartás biztosítja, hogy a különélő szülő és a gyermek rendszeresen és folyamatosan részt vehessenek egymás életében, tehát, hogy a szülők különválása ne eredményezze egyben a gyermeknek az egyik szülőjétől való teljes elszakadását is, illetve hogy az egyik szülőtől való távolság minél kevésbé okozzon a gyermek számára érzelmi törést. A kapcsolattartás minden típusának – legyen az folyamatos (például: hétfélig) vagy időszakos (például: tanítási szünetben megvalósuló) – ugyanaz a célja, mégpedig az, hogy a gyermek és a különélő szülő zavartalanul időt tölthessenek együtt. A szülő ekként közvetlenül figyelemmel kísérheti gyermeke fejlődését, a rendszeres közös programok révén aktív részese lehet gyermeke nevelésének és gondozásának.

A gyermek pedig a különélő szülőjét is maga mellett tudhatja, részéről is megkapja a fejlődéséhez szükséges közvetlen védelmet és gondoskodást. Az együtt töltött minőségi idő és a közösen megélt élmények a családtagok tekintetében fontos közösségteremtő hatással bírnak, ennek pedig lelki és érzelmi szempontból meghatározó szerepe van a szülő-gyermek kapcsolatot érintően.

A kapcsolattartás formái közül a rendszeres közvetlen, személyes kapcsolattartás kiemelt jelentőségére mutatott rá az Abh., amely szerint „a kapcsolattartás minden formájának szerepe van a szülő-gyermek viszonyban, ezek adott esetben ki is egészíthetik egymást. A kapcsolattartás közvetlensége, a rendszeres találkozás és a zavartalan személyes kommunikáció – tehát az együttlét – mégis kiemelten fontos része a szülő-gyermek kapcsolatnak. Jellemzően ez a legintenzívebb, és hagyományosan ennek van a legnagyobb szerepe a gyermek személyiségfejlődésében, a személyes kapcsolattartás lehetősége különös jelentőséget kisebb gyermek esetén kap a kötődés kialakításában, illetve fenntartásában, az elidegenedés megakadályozásában.” (Abh., Indokolás [28]) Ebben a szellemben a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 4:180. § (1) bekezdése is akként fogalmazza meg a kapcsolattartási jog tartalmát, hogy az magában foglalja a gyermekkel való személyes találkozást, a gyermeknek a lakóhelyéről vagy a tartózkodási helyéről rendszeresen, meghatározott időtartamra történő elvitelét, a gyermekkel időszakonként, elsősorban az oktatási szünetek és a többnapos ünnepek időszakában való huzamos együttlétet, és kiterjed a kapcsolat személyes találkozás nélküli fenntartására.

Az államnak az alapvető jogok védelmére vonatkozóan tevőleges védelmi kötelezettsége áll fenn, és az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény 28. cikkének első mondata a bíróságok – mint az igazságszolgáltatási funkció ellátásán keresztül állami hatalmat gyakorló közhatalmi szervek – kötelezettségévé teszi, hogy az alapjogokat a magánjog alanyai közötti viszonyokban is érvényre juttassák, ezzel alkotmányjogilag kötötté téve a bíróságok ítélezési tevékenységét {lásd például: 3145/2018. (V. 7.) AB határozat, Indokolás [66]}.

Jelen ügyben évek óta meghiúsul a közvetlen és személyes kapcsolattartás.

Ez a folyamat azzal kezdődött, hogy a Dunaújvárosi Járásbíróság 2015. nyarán azért nem pótolta az indítványozó nyári elmaradt kapcsolattartásait, mert elfogadta az anya valótlan nyilatkozatát, hogy nyári tábor kötött le a gyerekeknek, ezért nem tudja átadni a gyerekeket, holott ekkor már régen vitte jogellenesen a gyerekeket.

A bíróság ideiglenes intézkedése 2015. augusztus 04. napján született meg, amely szerint az anya 2015. szeptember 04. napjától kezdődően köteles az apai kapcsolattartást minden kéthetente hétvégén biztosítani, amelyből az évekig tartó bírósági eljárás alatt nem lett semmi. A bíróság ekkor azon az állásponton volt, hogy a kapcsolattartás pótlása azért nem lehetséges, mert az anya nyári tábor kötött le, így a kapcsolattartás a nyári tábor rovására lenne csak kivitelezhető. A bíróság azonban sem ekkor, sem a későbbiekben nem győződött meg az anya folyamatosan valótlan állításairól, amelyekkel a kapcsolattartásokat rendre meghiúsította.

A bíróság már ezen első döntése – amely a nyári kapcsolattartás lehetőségét elvi jelleggel kizárta – korlátozta az indítványozónak az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése és a XVI. cikk (2) bekezdése által biztosított kapcsolattartási jogát.

A magán- és családi élethez, illetve a kapcsolattartáshoz fűződő alkotmányos alapjogom sérelmének miben léte álláspontom szerint egyértelműen következik, ugyanis az anya a bíróság hivatalos tudomása mellett sem biztosítja a személyes kapcsolattartást. Az anya a kapcsolattartást évek óta havi néhány perc telefonos beszélgetésre korlátozta saját döntése alapján. Sőt az anya 2019-ben az angol bíróságon távoltartási eljárást indított, amelyben az angol bíróság távoltartási rendelkezést adott ki (non molestation order) Anglia területére, amely jelenleg is hatályban van, mert ebben az eljárásban sem tudott az indítványozó részt venni.

Az EJEB joggyakorlatában a 8. cikk értelmében a szülőknek joga van intézkedést kérni a gyermekével való kapcsolattartás érdekében és a nemzeti bíróságok kötelesek meghozni ezeket az intézkedéseket. E körben az EJEB szerint a hatóságoktól az is elvárható, hogy amennyiben az egyik szülő akadályozó magatartása miatt a láthatás hatósági elrendelése eredménytelen, akkor a kapcsolattartás valamennyi más lehetséges eszközét feltárják, akár szociális szolgáltatások igénybevételével. (Ónodi vs. Hungary 2017. május 30.) A bíróságok semmilyen érdemi intézkedést nem tettek.

Az általam támadott döntések végleg elzártak engem is, és a gyermekeket is az alapjogunk gyakorlásától, illetve érvényesítésétől, amely szerint érdemben kapcsolatot tarthassunk. Az anya 2015 óta nem biztosítja a kapcsolattartást, a magyar bíróságok hatályban lévő végrehajtható határozatot nem hoztak ebben a körben és a joghatóság átadásával jelenleg a magyar bíróságok már a kapcsolattartásról nem tudnak dönten, Angliában pedig még nem kezdődött el az eljárás, de hogyha el is kezdődik, akkor abban az indítványozó nem tud részt venni.

A magyar bíróság a szülői felügyeletre vonatkozó joghatósággal együtt a kapcsolattartásra vonatkozó joghatóságot együttesen adta át, még jobban súlyosbítva ezzel a kialakult jogi helyzetet, holott a kapcsolattartásra vonatkozó joghatóság fenntartása esetén a magyar bíróságok a kapcsolattartás vonatkozásában végrehajtható határozatot tudnának illetve tudtak volna hozni.

Az Alkotmánybíróság részletesen elemezte a IV/1533/2021. számú határozatában éppen a huzamosabb, folyamatos együttlét különös jelentőségét a különélő szülő és a gyermek kapcsolatának fennmaradása, megszilárdulása, erősödése vonatkozásában, rámutatott, hogy ennek elmaradása a családi kötődések fellazulásához, végsősoron tehát a tágabb értelemben vett magánszféra sérüléséhez vezet, ami viszont az emberi méltóságból eredően sérthetetlen, ki nem üresíthető alapjog.

IX. A HIVATKOZOTT JOGOK SÉRELME

IX.1. A tisztességes eljáráshoz való jogot sérti, hogy

- a bíróságok nem hoztak döntést a Brüsszel II/a rendelet 11. cikkének (7) és (8) bekezdése és 42. cikk alapján, valamint figyelmen kívül hagyták a 40. és 42. cikkében szereplő rendelkezések által követett célt,
- a per jelentős elhúzódsát eredményezte a bírósági eljárás,
- sérült a fegyveregyenlőség elve,
- a pert megszüntették a szülői felügyeletet érintő részen kívül a kapcsolattartásra vonatkozó részben is és átadták a joghatóságot,
- az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezése iránti kérelmet elutasították,
- contra legem jogalkalmazást valósítottak meg,
- az EMMI jogszabályi felhatalmazás nélkül súlyosan részrehajló okiratokat adott ki az eljárásban, illetékesség és hatáskör nélkül, saját magát központi hatóságként titulálva.

IX.2. A magán – és családi élethez, illetve a kapcsolattartáshoz fűződő alapjogot sérti, hogy a

- bírósági eljárás indokolatlan elhúzódsott,
- az időmúlás támogatta az anya elidegenítő tevékenységét,
- az időmúlás miatt a kapcsolattartás évekig tartó ellehetetlenítésével az indítványozó a szülői felügyeleti perben hátrányt szenvedett,
- a gyermekek az indítványozóval 2016 óta nem tudnak személyes kapcsolatot tartani,
- a bíróságok nem tettek hatékony intézkedéseket a kapcsolattartás biztosítása érdekében.

IX.3. A Hágai Egyezmény alapján eljáró angol bíróság döntését követő (2017. január) magyar bírósági mulasztás sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot.

A Kúria Pfv.II.21.392/2021/8. számú végzése az adott ügyben a Hágai Egyezmény szerinti eljárás az Egyesült Királyságban lezárult, és az angol bíróság a jogellenes elvitel (Hágai Egyezmény 3. Cikk) tényét megállapította, a visszavitelt azonban megtagadta (Hágai Egyezmény 13. Cikk b) pont). A Kúria szerint az EK rendelet 11. cikke a Hágai Egyezményen alapuló, folyamatban levő eljárásban az Európai Unió tagállamaira vonatkozó rendelkezéseit tartalmazza, az eljárás jogerős határozattal való befejezése miatt az EK rendelet 11. cikkének megsértése fogalmilag kizárt. A Kúria megjegyzi, hogy az eljárásban a magyar bíróságok joghatósága nem is volt kérdéses. A fentiek alapján a másodfokú bíróság helyesen foglalt állást abban, hogy az ügyben az EK rendelet 15. cikke az irányadó.

Indítványozó álláspontja:

Sem a Dunaújvárosi Járásbíróság, sem a Szombathelyi Törvényszék, sem a Kúria nem vette figyelembe a Brüsszel II/A rendelet azon szabályát (11. cikk (7) és (8) bekezdése és 40. és 42. cikk), hogy haladéktalanul döntést kellett volna hozni az angol bíróság visszahozatalát megtagadó 2017. januári végső határozatának vizsgálatáról, és a gyermekek visszavitelének kérdéséről. A Szombathelyi Törvényszék 2018-ban született döntése ráadásul azt is rögzítette – a Brüsszel II/A rendelettel ellentétesen –, hogy az angol eljárás nem képezi a jelen peres eljárás tárgyát.

A gyorsaságra irányuló, az EK rendelet 11. cikkének (7) és (8) bekezdéseiben, valamint 40. és 42. cikkében szereplő rendelkezések által követett cél, valamint az eredetileg eljáró bíróság joghatóságának biztosított elsőbbség, mint alapvető elváráshoz képest ugyanis elfogadhatatlan az eljáró magyar bíróságok eljárása jelen ügyben:

- az eredetileg eljáró magyar bíróságnak döntést kell hoznia a jogellenesen elvitt gyermekek kapcsán,
- ennek a szabálynak köszönhetően kétszer is vizsgálat alá kerül a gyermek visszavitelének kérdése, amely nyilvánvalóan egy pontosabb és biztosabb döntést eredményezhet.
- a magyar bíróságok minden szinten elmulasztották a döntést, a Kúria jogértelmezése is helytelen,
- a visszatérésre vonatkozó magyar határozatot a felügyeleti jogra vonatkozó végleges határozatnak nem kell megelőznie.

A fentiek miatt helytelen a Törvényszék és a Kúria álláspontja, hogy a 15. cikk a 11. cikkhez képest különös, és eltérést engedő joghatósági szabályt rögzít, és jelen ügyben a 15. cikk az alkalmazandó szabály.

Mivel az angol bíróság egyszer már döntést hozott – a jogellenes gyermekelvitel során – ezért másodszor az angol bíróság nem dönthet a jogellenes elvitellel érintett ügyben, ez ellenkező a 11. cikk (6) és (7) bekezdésével is.

Ennek a szabálynak köszönhetően kétszer is vizsgálat alá kerül a gyermek visszavitelének kérdése, amely nyilvánvalóan egy pontosabb és biztosabb döntést eredményezhet. A magyar bíróságok semmilyen fórumon nem vették figyelembe a Brüsszel II/A rendelet fenti szabályát és az Európai Bíróság joggyakorlatát.

A lent hivatkozott két EuB jogeset is ezt az állítást támasztja alá:

Jogeset, ahol jogellenes gyermekelvitel valósult meg (azaz nincs helye a 15. cikk alkalmazásának):

62010CJ0211 Doris Povse kontra Mauro Alpago. C-211/10 PPU. sz. ügy.

A bíróság megállapításai:

43 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a rendelet célja az, hogy visszatartson a gyermekek tagállamok közötti jogellenes elvitelétől, és hogy jogellenes elvitel esetén a gyermekek visszavitelét haladéktalanul elérje (a fent hivatkozott Rinau-ügyben hozott ítélet 52. pontja).

44 Következésképpen a gyermek jogellenes elvitele – főszabályként – nem járhat azzal a következménnyel, hogy a joghatóság átszáll azon tagállam bíróságairól, amelyben az elvittelt közvetlenül megelőzően a gyermek szokásos tartózkodási hellyel rendelkezett, azon tagállam bíróságaira, amelybe a gyermeket vitték, még abban az esetben sem, ha a gyermek – a jogellenes elvittelt követően – ott szerzett szokásos tartózkodási helyet.

58 E mechanizmus keretén belül, amennyiben azon tagállam bírósága, ahová a gyermeket jogellenesen elvitték, az 1980. évi Hágai Egyezmény 13. cikke értelmében visszavittelt elutasító határozatot fogadott el, a rendelet – amely 60. cikkében kimondja a tagállamok közötti kapcsolatokban a saját elsőbbségét ezzel az egyezményvel szemben – a gyermek esetleges visszavitelére vonatkozó bármely határozat meghozatalát az ugyanezen rendeletnek megfelelően joghatósággal rendelkező bíróság részére kívánja fenntartani.

Ily módon a 11. cikk (8) bekezdése akként rendelkezik, hogy a joghatósággal rendelkező bíróság ilyen határozata a rendelet III. fejezete 4. szakaszának megfelelően végrehajtható a gyermek visszavitelének biztosítása érdekében.

59 Emlékeztetni kell arra, hogy a joghatósággal rendelkező bíróságnak – e határozat elfogadása előtt – figyelembe kell vennie a visszavittelt elutasító határozat meghozatalának alapjául szolgáló indokokat és bizonyítékokat. Mindezek figyelembevétele elősegíti – elfogadása esetén – az ilyen határozat végrehajtható jellegének igazolását a rendelet szabályainak háttérében érvényesülő kölcsönös bizalom elvének megfelelően.

60 Ezenfelül ez a rendszer a gyermek visszavitele kérdésének két alkalommal történő vizsgálatát foglalja magában, ekként biztosítva a határozat megfelelőbb megalapozottságát, valamint a gyermek érdekeinek fokozott védelmét.

61 Ezen túlmenően, amint azt az Európai Bizottság jogosan megjegyzi, annak a bíróságnak, amelynek feladata a felügyeleti jog végső fokon történő meghatározása, rendelkeznie kell a lehetőséggel, hogy megállapíthassa az összes részletes szabályt és közbenső intézkedést, beleértve a gyermek tartózkodási helyének kijelölését, ami esetlegesen a gyermek visszatérését is szükségessé teheti.

62 A gyorsaságra irányuló, a rendelet 11. cikkének (8) bekezdésében, valamint 40. és 42. cikkében szereplő rendelkezések által követett cél, valamint az eredetileg eljáró bíróság joghatóságának biztosított elsőbbség aligha egyeztethetőek össze egy olyan értelmezéssel, miszerint a visszatérésre vonatkozó határozatot a felügyeleti jogra vonatkozó végleges határozatnak meg kell előznie.

Az ehhez hasonló értelmezés olyan korlátot képezne, amely esetlegesen arra kötelezné a joghatósággal rendelkező bíróságot, hogy anélkül hozzon határozatot a felügyeleti jogról, hogy e célból rendelkezésre állna az összes információ és az e tekintetben releváns valamennyi tényező, valamint az ezek alapos és tárgyilagos értékeléséhez szükséges idő.

63 Ami azt az érvelést illeti, hogy az ehhez hasonló értelmezés a gyermek szükségtelen elvitelét eredményezheti abban az esetben, ha a joghatósággal rendelkező bíróság végül az abban a tagállamban tartózkodó szülőnek ítelné a felügyeleti jogot, amely tagállamba a gyermeket elvitték, hangsúlyozni kell, hogy az elvitellel járó esetleges hátrányokkal szemben elsőbbséget élvez a gyermek feletti végleges felügyeletre vonatkozó igazságos és megalapozott bírósági határozat meghozatalának érdeke, a gyermekek jogellenes elvitelétől való visszatartás követelménye, valamint a gyermek azon joga, hogy mindkét szülőjével rendszeres, személyes és közvetlen kapcsolatot tartson fenn.

64 A gyermek egyik alapvető jogát képezi az Európai Unió 2000. december 7-én Nizzában kihirdetett alapjogi chartája (HL 2000. C 364, 1. o.) 24. cikkének (3) bekezdésében kimondott azon jog, hogy mindkét szülőjével rendszeres, személyes és közvetlen kapcsolatot tartson fenn, amely jog tiszteletben tartása vitathatatlanul egybeesik a gyermek alapvető érdekével (lásd a C-403/09. PPU. sz. Detiček-ügyben 2009. december 23-án hozott ítélet [az EBHT-ban még nem tették közzé] 54. pontját). Márpedig meg kell állapítani, hogy a gyermeknek – a valamely szülője által egyoldalúan hozott döntést követően történő – jogellenes elvitele a legtöbb esetben megfosztja a gyermeket attól a lehetőségtől, hogy a másik szülőjével rendszeres, személyes és közvetlen kapcsolatot tartson fenn (a fent hivatkozott Detiček-ügyben hozott ítélet 56. pontja).

66 Annak a 2009. július 10-i határozatnak az indokolása ugyanis, amellyel a joghatósággal rendelkező bíróság elrendelte a gyermek visszavételét, annak a ténynek a figyelembe vételén alapul, hogy a gyermek és apja közötti kapcsolat megszakadt. Következésképpen a gyermek legjobb érdekét szolgálja e kapcsolat helyreállítása és – amennyiben lehetséges – az anya olaszországi jelenlétének biztosítása is annak érdekében, hogy az illetékes olasz szolgálatok a felügyeleti jogra és a szülői felelősségre vonatkozó végleges határozat elfogadását megelőzően alaposan megvizsgálhassák a gyermek két szülővel meglévő kapcsolatát, valamint a szülői készségeket és a szülők személyiségét.

67 Következésképpen a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy a rendelet 11. cikkének (8) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a joghatósággal rendelkező bíróságnak a gyermek visszavételét elrendelő határozata akkor is e rendelkezés hatálya alá tartozik, ha azt nem előzi meg az ugyanazon bíróság által a gyermek feletti felügyeleti jogra vonatkozóan hozott végleges határozat.

Jogeset, ahol jogellenes gyermekelvitel nem valósult meg:

62015CJ0428 2016. október 27. Child and Family Agency kontra J. D. A Supreme Court (Írország) C-428/15. sz. ügy.

A bíróság megállapításai:

(13) A gyermek érdekében e rendelet - kivételes esetekben és bizonyos körülmények között - lehetővé teszi azt, hogy a joghatósággal rendelkező bíróság egy másik tagállam bírósága elé átteszi az ügyet, amennyiben ez a bíróság alkalmasabb a tárgyalás lefolytatásához. Ebben az esetben azonban a második bíróságnak nincs lehetősége arra, hogy az ügyet egy harmadik bírósághoz áttegye.

(33) Ez a rendelet elismeri az alapvető jogokat és betartja az Európai Unió alapjogi chartájának elveit. Különösen arra törekszik, hogy biztosítsa a gyermek alapvető jogainak tiszteletben tartását, ahogyan azt az Európai Unió alapjogi chartájának 24. cikke előírja."

41 Mivel az "alkalmasabb" bíróság és a "gyermek mindenekfelett álló érdeke" e rendelkezés értelmében vett fogalmát nem határozza meg a 2201/2003 rendelet egyetlen másik rendelkezése sem, ezeket annak a kontextusnak, amelybe illeszkednek, valamint az említett rendelettel elérni kívánt célkitűzéseknek a figyelembevételével kell értelmezni.

42 Előljáróban meg kell állapítani, hogy a 2201/2003 rendelet (12) preambulumbekzdéséből következik, hogy a szülői felelősségre vonatkozó ügyekben a joghatóság vonatkozásában e rendeletben megállapított szabályokat a gyermek mindenekfelett álló érdekének figyelembevételével alakítják ki.

43 Az a követelmény, amely szerint valamely ügy másik tagállam bíróságához való áttételének a gyermek mindenekfelett álló érdekének kell megfelelnie, azon vezérelv kifejeződését képezi - amint azt a főtanácsnok indítványának 70. pontjában lényegében megállapította -, amely egyfelől a jogalkotót e rendelet megalkotása során vezérelte, és amelynek másfelől a rendelet hatálya alá tartozó, szülői felelősségre vonatkozó ügyekben való végrehajtását alakítania kell (lásd ebben az értelemben: 2008. július 11-i Rinau-ítélet, C-195/08 PPU, EU:C:2008:406, 51. pont; 2014. október 1-jei E-ítélet, C-436/13, EU:C:2014:2246, 45. pont; 2014. november 12-i L-ítélet, C-656/13, EU:C:2014:2364, 48. pont).

44 E tekintetben azt is meg kell állapítani, hogy a gyermek mindenekfelett álló érdeke 2201/2003 rendelettel összefüggésben való figyelembevételének célja - amint az e rendelet (33) preambulumbekzdéséből kitűnik - a gyermek alapvető jogai tiszteletben tartásának biztosítása (lásd ebben az értelemben: 2009. december 23-i Detiček-ítélet, C-403/09 PPU, EU:C:2009:810, 53-55. pont; 2010. október 5-i McB.-ítélet, C-400/10 PPU, EU:C:2010:582, 60. pont).

45 A szülői felelősségre vonatkozó ügyekben a 2201/2003 rendelettel létrehozott joghatósági szabályok végrehajtása során a gyermek mindenekfelett álló érdeke figyelembevételének biztosítása céljából az uniós jogalkotó - amint az e rendelet (12) preambulumbekzdéséből kitűnik - a szoros kapcsolat kritériumát alkalmazta.

47 A 2201/2003 rendelet 15. cikkének (1) bekezdése azonban lehetővé teszi egy adott ügynek a rendesen joghatósággal rendelkező bíróság szerintiől eltérő tagállami bírósághoz való áttételét, azzal, hogy - amint ez a rendelet (13) preambulumbekzdéséből kitűnik - ennek az áttételnek egyrésztől különös feltételeknek kell megfelelnie, másrésztől pedig hogy arra csak kivételes esetekben kerülhet sor.

48 Ily módon a valamely másik tagállam bíróságához való áttételre vonatkozóan a 2201/2003 rendelet 15. cikkének (1) bekezdésében előírt szabály az említett rendelet 8. cikkének (1) bekezdésében szereplő általános joghatósági szabályhoz képest különös és eltérést engedő joghatósági szabályt képez, így azt megszorítóan kell értelmezni (lásd analógia útján: 2009. december 23-i Detiček-ítélet, C-403/09 PPU, EU:C:2009:810, 38. pont; 2015. október 21-i Gogova-ítélet, C-215/15, EU:C:2015:710, 41. pont).

49 Ebben a kontextusban a 2201/2003 rendelet 15. cikkének (1) bekezdését akként kell értelmezni, hogy valamely tagállamnak egy adott ügy tárgyalására rendesen joghatósággal rendelkező bíróságának ahhoz, hogy az ügy valamely másik tagállam bíróságához való áttételét kérhesse, meg kell döntenie az e rendeletről eredő saját joghatóságának fenntartásával kapcsolatos erőteljes vélelmet, amint arra a főtanácsnok indítványának 90. pontjában rámutatott.

50 Közelebbről: emlékeztetni kell arra elsősorban, hogy a 2201/2003 rendelet 15. cikkének (1) bekezdése értelmében egy tagállam bírósága a szülői felelősségre vonatkozó valamely ügyet kizárólag azon tagállam bíróságához tehet át, amelyhez az érintett gyermeket "különös kötelék" fűzi.

51 Egy adott ügyben e kötelék fennállásának megállapítása céljából a 2201/2003 rendelet 15. cikke (3) bekezdésének a)-e) pontjában kimerítő jelleggel felsorolt elemekre kell hivatkozni. Ebből következik, hogy az áttételi mechanizmusból eleve ki vannak zárva azok az ügyek, amelyekből ezek az elemek hiányoznak.

53 Az első két elem ugyanis akár a rendesen joghatósággal rendelkező bírósághoz fordulást megelőzően, akár azt követően az érintett gyermek által a szóban forgó tagállamban megszerzett tartózkodási helyre vonatkozik. A harmadik elem e gyermek állampolgárságával kapcsolatos. A negyedik elem a releváns jogvitákban a gyermek vagyonából vezeti le az említett gyermeknek a szóban forgó másik tagállammal fennálló szoros kapcsolatát. Végezetül az ötödik elem a gyermeknek a hozzátartozóin keresztül egy adott tagállammal fennálló szoros kapcsolatán alapul.

54 Az említett elemek jellegére tekintettel meg kell állapítani, hogy a 2201/2003 rendelet 15. cikke (1) bekezdésének egy adott ügyre való alkalmazása során a joghatósággal rendelkező bíróságnak az e rendelet 8. cikkének (1) bekezdése értelmében a bíróságot az érintett gyermekhez fűző "általános" szoros kapcsolat jelentőségét és intenzitását kell összehasonlítani az említett rendelet 15. cikkének (3) bekezdésében szereplő egy vagy több elemmel alátámasztott, valamint a szóban forgó ügyben a gyermek és bizonyos másik tagállamok között fennálló "különös" szoros kapcsolat jelentőségével és intenzitásával.

55 Mindemellet a gyermek és egy másik tagállam között fennálló, az ügy körülményeire tekintettel releváns különös kötelék fennállása egyébként önmagában nem prejudikálja szükségszerűen azt a kérdést, hogy e másik tagállam bírósága a joghatósággal rendelkező bíróságnál alkalmasabb-e az ügy tárgyalására, sem pedig - igenlő válasz esetén -, hogy az ügy ezen utóbbi bírósághoz való áttétele megfelel-e a gyermek mindenekfelett álló érdekének.

56 Ennélfogva másodsorban annak meghatározása is a joghatósággal rendelkező bíróság feladata, hogy abban a másik tagállamban, amelyhez az érintett gyermeket különös kötelék fűzi létezik-e olyan bíróság, amely alkalmasabb az ügy tárgyalására.

57 A joghatósággal rendelkező bíróságnak e célból azt kell meghatároznia, hogy a gyermekkel kapcsolatos döntés meghozatala tekintetében az ügynek ehhez a másik bírósághoz való áttétele tényleges és konkrét hozzáadott értékkel bírhat-e ahhoz képest, ha az ügyet magánál tartja. Ezzel összefüggésben figyelembe veheti - egyéb tényezők mellett - a másik tagállamnak az ügy elbírálásához szükséges bizonyításfelvételre alkalmazandóhoz hasonló eljárási szabályait. Ezzel szemben a joghatósággal rendelkező bíróságnak ezen értékelés keretében nem kell figyelembe vennie e másik tagállam azon anyagi jogát, amelyet ezen utóbbi tagállam bíróságának esetlegesen alkalmaznia kell, ha az ügyet átteszik hozzá. Ennek figyelembevétele ugyanis ellentétes lenne a tagállamok közötti kölcsönös bizalomnak, valamint a bírósági határozatok kölcsönös elismerésének a 2201/2003 rendelet alapjául szolgáló elvével (lásd ebben az értelemben: 2009. december 23-i Detiček-ítélet, C-403/09 PPU, EU:C:2009:810, 45. pont; 2010. július 15-i Purrucker-ítélet, C-256/09, EU:C:2010:437, 70. és 71. pont).

58 Végül harmadsorban az a követelmény, amely szerint az áttételnek meg kell felelnie a gyermek mindenekfelett álló érdekének, azt vonja maga után, hogy a joghatósággal rendelkező bíróságnak az ügy konkrét körülményeire figyelemmel meg kell bizonyosodnia arról, hogy az ügynek egy másik tagállam bíróságához való, előirányzott áttétele esetén nem áll fenn az érintett gyermek helyzetére gyakorolt hátrányos hatás kockázata.

59 E célból a joghatósággal rendelkező bíróságnak értékelnie kell az ügyben érintett gyermek érzelmi, családi és társadalmi kapcsolataira, illetve vagyoni helyzetére nézve az ilyen áttétel révén esetlegesen gyakorolt kedvezőtlen hatást.

60 Ezzel összefüggésben a joghatósággal rendelkező bíróság a 2201/2003 rendelet 15. cikkének (1) bekezdése alapján úgy is dönthet, hogy nem az egész ügynek, hanem csak egy konkrét részének az áttételét kéri, ha az ügy körülményei ezt indokolttá teszik. Ezt a lehetőséget különösen akkor lehet fontolóra venni, ha a valamely másik tagállammal fennálló szoros kapcsolat nem közvetlenül a gyermekre mint olyanra, hanem - a 2201/2003 rendelet 15. cikke (3) bekezdésének d) pontjában szereplő okból - a szülői felelősség valamely jogosultjára vonatkozik.

61 A fentiekben kifejtett indokok miatt a harmadik, a negyedik és a hatodik kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2201/2003 rendelet 15. cikkének (1) bekezdését a következőképpen kell értelmezni:

- annak felmérése érdekében, hogy egy másik olyan tagállam bírósága, amely tagállamhoz a gyermeket különös kötelék fűzi, alkalmasabb az ügy tárgyalására, a joghatósággal rendelkező bíróságnak arról kell megbizonyosodnia, hogy az ügynek egy ilyen bírósághoz való áttétele - tekintettel többek között az említett másik tagállamban alkalmazandó eljárási szabályokra - tényleges és konkrét hozzáadott értékkel bírhat az ügy vizsgálata szempontjából;

- annak felmérése érdekében, hogy ez az áttétel megfelel a gyermek mindenekfelett álló érdekének, a joghatósággal rendelkező bíróságnak többek között arról kell megbizonyosodnia, hogy az említett áttétel esetén nem áll fenn a gyermek helyzetére nézve gyakorolt hátrányos hatás kockázata.

A második és az ötödik kérdésről

62 Második és ötödik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra kíván választ kapni, hogy a 2201/2003 rendelet 15. cikkének (1) bekezdését akként kell-e értelmezni, hogy e rendelkezésnek a szülői felelősséggel kapcsolatos adott ügyben való végrehajtása során valamely tagállam joghatósággal rendelkező bíróságának figyelembe kell vennie ezen ügynek egy másik tagállam bíróságához való esetleges áttétele által az érintett személyek szabad mozgáshoz való jogára gyakorolt hatást vagy azt az okot, amely miatt a szóban forgó gyermek anyja a bírósághoz fordulást megelőzően élt ezzel a joggal.

63 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy - amint azt a jelen ítélet 42. pontjában a Bíróság kifejtette - a szülői felelősségre vonatkozó ügyek vonatkozásában az e rendeletben előírt többi joghatósági szabályhoz hasonlóan a 2201/2003 rendelet 15. cikkének (1) bekezdésében előírt szabályt a gyermek mindenekfelett álló érdekének figyelembevételével alakították ki, valamint hogy egy adott ügyben az a kérdés, hogy az ügy áttétele megfelel-e ennek a mindenekfelett álló érdekeknek - a jelen ítélet 58. pontjában kifejtetteknek megfelelően - többek között annak vizsgálatát vonja maga után, hogy az ilyen áttétel esetén nem áll fenn az érintett gyermek helyzetére nézve gyakorolt hátrányos hatás kockázata.

64 Ebből következik, hogy az ügy lehetséges áttétele által az érintett gyermek szabad mozgáshoz való jogára gyakorolt hátrányos hatás kockázata azon tényezők közé tartozik, amelyeket a 2201/2003 rendelet 15. cikke (1) bekezdésének végrehajtása során figyelembe kell venni.

65 Ezzel szemben az ügyben esetlegesen érintett más személyekkel kapcsolatos megfontolásokat - főszabály szerint - csak akkor kell figyelembe venni, ha azok szintén relevánsak a gyermekkel kapcsolatban fennálló, említett kockázat értékeléséhez.

A magyar bíróságok mindhárom végzése sérti a Brüsszel II/A rendeletet és a tisztességes eljáráshoz való jogot is, amelynek célja az, hogy visszatartson a gyermekek tagállamok közötti jogellenes elvitelétől. Ennek során a gyermek érdekeinek fokozott védelmét az szolgálja, hogyha a joghatósággal rendelkező bíróság megvizsgálja, és dönt a visszavitt elutasító határozat meghozatalának alapjául szolgáló indokokról, és bizonyítékokról. Ez a rendszer ugyanis a gyermek visszavitele kérdésének két alkalommal történő vizsgálatát foglalja magában. Az elvitellel járó esetleges hátrányokkal szemben elsőbbséget élvez a gyermek feletti végleges felügyeletre vonatkozó igazságos és megalapozott bírósági határozat meghozatalának érdeke, a gyermekek jogellenes elvitelétől való visszatartás követelménye, valamint a gyermek azon joga, hogy mindkét szülőjével rendszeres, személyes és közvetlen kapcsolatot tartson fenn.

IX.4. A Szombathelyi Törvényszék 12.Pf.20.344/2018/8. számú végzése (2018. június), és annak 19. oldal közepe az ekkor négy éve zajló perben:

1./ A fent részletezett szempontok alapján az elsőfokú bíróságnak a megismételt eljárásban az illetékes hatóság megkeresésével tisztázni kell, hogy az anya, és a gyermekek magyarországi szakértő előtt való megjelenésének van-e akadálya, illetőleg a megjelenésük milyen módon kivitelezhető.

2./ Az anya, és a gyermekek megjelenése körülményeinek a tisztázását követően kell tájékoztatni a feleket a szakértői bizonyításról való távolmaradásuk jogkövetkezményeire.

3./ Ezt követően kell elrendelni a magyarországi szakértő előtt az anya, és az alperes, valamint a három gyermek komplex pszichológiai családvizsgálatát, pszichiáter szakértő bevonásával. A szülői felügyelet rendezése során elsődlegesen vizsgálandó kérdés a gyermekek érdeke, különösen a gyermekek hosszútávú érdeke, ekörben tisztázandó a szülők szubjektív nevelési képessége, amelynek megítélése során a szakvélemény beszerzése elengedhetetlenül szükséges. Ekörben az anya, és az apa vonatkozásban egyaránt vizsgálni kell a nevelési képességüket, és a gyermekekhez való viszonyukat, továbbá a gyermekeknek az egymáshoz fűződő kapcsolatát is. (BH 2000/204. számú eseti döntés)

4./ A szakértő kirendelés körében ezen túl a szakértő figyelmét [REDACTED] tanúk nyilatkozataira fel kell hívni, [REDACTED] tanúk vallomását is a szakértői vizsgálat tárgyává kell tenni.

5./ Az újabb szakértő kirendelését megelőzően a peres feleket nyilatkoztatni kell, hogy a perben ezidáig az Angliában folyt eljárásban keletkezett és beszerzett valamennyi szakértői vélemény rendelkezésre áll-e, amennyiben nem, azokat legalább egyszerű fordítással a felekkel csatoltatni kell.

6./ Amennyiben a magyar szakértői bizonyításnak igazolt, és a felek személyén kívül álló, el nem hárítható akadálya van, akkor kerülhet sor a Tanács 1206/2001/EK rendelete alapján bizonyítás felvételére angliai megkeresett bíróság előtt a Rendeletben írt módon, és eljárás keretében.

Az anya – aki jelenleg is jogellenesen tartózkodik külföldön a kiskorú gyermekekkel – folyamatosan meghíúsította a magyarországi szakértői bizonyítást, gyakorlatilag ez történt 2015 óta. A bíróságok ennek a perbeli magatartásnak a jogkövetkezményeit nem vonták le. Évek teltek el anélkül, hogy a magyar bíróság eleget tett volna a Szombathelyi Törvényszék 12.Pf.20.344/2018/8. számú végzésének. Az indítványozó már 2015-ben indítványozta a komplex családvizsgálatot.

Az anya hat éven át folyamatos szakértői és bírósági idézéseknél nem tett eleget mondvacsinált okokból, a bíróságok az anya kifogásai valóság alapját nem vizsgálták. Álláspontom szerint a bíróságoknak idejében le kellett volna vonniuk az anya távolmaradásának következményeit, ahelyett, hogy évek teljenek el eredménytelenül és az anya elidegenítő tevékenységet folytathasson.

Jelen ügyben álláspontom szerint az eljáró bíróságok Alaptörvényt sértő módon jártak el, amikor

- az ügyben a komplex családvizsgálatot, mint a felügyeleti jogra vonatkozó végleges határozat meghozatalának feltételét tekintették elsődleges céljuknak, ahelyett, hogy a Brüsszel II. a. rendelet alapján meghatározott köteleységüknek számító visszatérésre vonatkozó határozatról haladéktalanul döntést hoztak volna,
- megengedték, hogy az anya elhúzza a magyar peres eljárást,
- majd 2021-ben feladták az ügyben a komplex családvizsgálat iránti ambíciójukat és az eljárás megszüntetéséeként a joghatóság átengedését választották,
- a joghatóságot ráadásul a szülői felügyelet mellett a kapcsolattartásra vonatkozóan együttesen adták át, megfosztva ezzel a kapcsolattartás szabályozásának lehetőségét.

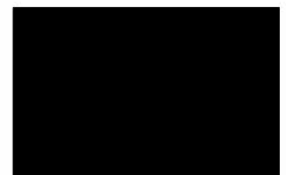
Az anya gyakorlatilag 2015 óta nyíltan kivonta magát a származása szerinti állam joghatósága alól. A Törvényszék 2018-ban hozott 12.Pf.20.344/2018/8 számú végzése – amely az elsőfokú részítéletet és kiegészítő ítéletet hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította, mert álláspontja szerint a szülői felügyelet gyakorlásáról való megalapozott döntéshez elengedhetetlen a komplex családvizsgálat elvégzése – meghozatala során a Törvényszék előtt már nyilvánvaló volt az az anyai eljárás, amellyel az anya az eljárás alól teljes egészében kivonta magát. Ennek ellenére a Törvényszék az elsőfokú bíróságtól elvárta a komplex családvizsgálatot, miközben az anya részéről az erre vonatkozó együttműködés már három éve nyilvánvalóan teljesen hiányzott.

Az anya 2015. nyarán egy másik tagállamba költözött, amelynek szociális ellátási rendszerét kedvezőbbnek ítélte, már ekkor eldöntötte, hogy kivonja magát a magyar joghatóság alól. A kiskorú gyerekeket angol oktatási intézményekbe íratta, az indítványozót semmibe nem avatta be, semmilyen a gyermekek jólétét érintő kérdéstről nem tájékoztatta. Az anya saját maga is a gyermekek után járó támogatásokból él. Ennek érdekében magával vitte az akkor még három kiskorú gyermeket.

Az, hogy az anya a fenti célból eredően jogellenesen Angliába vitte a gyerekeket, és jelenleg is ott él, nem adott alapot arra, hogy az anya az általa indított magyar bírósági eljárás alól minden törvényes következmény nélkül kivonja magát, ezt a bíróság nem támogathatja:

- egyrészt azzal, hogy 2015 óta nem jelent meg sem a tárgyalásokon, sem a szakértők előtt,
- másrészt azzal, hogy időhúzó magatartást tanúsítson,
- harmadrészt azzal, hogy saját maga indítson eljárást az angol bíróságon 2019-ben a joghatóság átadása érdekében, azt állítva, hogy az angol bíróság alkalmasabb az eljárásra, mint a magyar, miközben jogellenesen elvitte a gyerekeket és a szakértői vizsgálat alól ezzel a kérelmével ki kívánt bújni.

Az angol bíróságon az anya kérelmére indult az eljárás a joghatóság átvétele iránt 2019-ben, ezen az alapon kérte fel az angol bíróság a magyar bíróságot a joghatóság átadására, amellyel a magyar bíróság minden fokon egyetértett. Azonban az ügyben két alkalommal nem dönthet az angol bíróság, ez ellenkezik az uniós joggyakorlattal, és sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot is, ezen kívül sérül a fegyveregyenlőség elve is.

A joghatóság áttételének jelen ügyben megismert módja nem felel meg sem a Brüsszel II/a rendeletnek, sem az EuB gyakorlatának, sem pedig a tisztességes eljáráshoz való jog követelményének. Jelen ügyben ugyanis egy hét éve tartó alapos és igen részletes bizonyítási eljárást maga mögött tudó magyar bírósági eljárásról vagyunk túl, amelyet végül a magyar bíróságok megszüntettek. Az angol bíróságok pedig még meg sem kezdték az eljárást.

Az indítványozó mindvégig jóhiszeműen járt el a tárgyalásokon részt vett, a szakértő előtt megjelent, ennek ellenére a mindvégig rosszhiszeműen eljáró, perelhúzó eljárást folytató anyának köszönhetően a magyar eljárás megszüntetésre került, a joghatóság pedig Angliába került át, ezzel pedig sérült a tisztességes eljáráshoz való jog.

Tény, hogy az elsőfokú bíróság több esetben megkereste az angliai bíróságot bizonyítás felvétele érdekében. Az eljáró magyar bíróságot a megkeresését saját maga által írt, és szerkesztett angol nyelvű közvetlen levelezéssel tette meg, illetve az EK rendelethez kiadott formanyomtatványt sem megfelelően alkalmazta, nem megfelelően töltötte ki. A megkeresett angol bíróság a magyar bíróság megkeresését nem teljesítette, tekintettel arra, hogy az eljáró magyar bíróságot által angolul írt megkeresés szakszerűtlenül készült, és az angol bíróság nem értette azt.

Ennek okai, például, a magyar bíróságot:

- helytelen szavakat használ,
- a jogi fogalmakat nem megfelelően alkalmazza,
- az angol jogi terminológiákat szakszerűtlenül használja,
- stb,

Konkrét példák:

- a megkeresés sehol nem írja le konkrétan, hogy pontosan mit kér a megkeresett bíróságtól,
- pl.: "object: request of the taking of evidence" több sebből vészik:
- az object fizikai tárgyat jelent, nem egy levél tárgyát,
- a the taking of evidence pedig az angol jogban, amikor valaki vallomást vesz fel, pl.: rendőr, vagy polgári eljárásokban az ügyvéd... Teljesen más fogalmak.

A Járásbíróságnak a Tanács 1206/2001/EK rendelete alapján bizonyítás felvételére angliai megkeresett bíróság előtt az EK rendeletben írt módon, és eljárás keretében kellett volna eljárnia, amely szintén nem történt meg, gyakorlatilag 2015 óta és 2018 után sem. A Járásbíróság csak formailag kereste meg az angol bíróságot, de érdemben nem, tekintettel arra, hogy a megkeresés nem felelt meg a jogszabályoknak. Mindez éveken keresztül zajlott. Az indítványozó ezeket a hibákat külön jelezte, ennek ellenére nem vették figyelembe. Indítványozó már 2015-ben kérte a komplex családvizsgálatot, illetve igazságügyi szakértő kirendelését, erre a magyar bíróság hat éven át nem tudott sort keríteni.

A fentiekre tekintettel kijelenthető, hogy a Járásbíróság a Törvényszék fenti 8. számú végzésnek sem a 2./, sem a 6./ pontjait nem tartotta be, mert nem a jogszabályok szerint járt el. A Járásbíróság eljárási szabályt sértett, ezzel pedig sérült a tisztességes eljáráshoz való jog.

A rPp. 252. §. (3) Ha a bizonyítási eljárásnak nagyterjedelmű vagy teljes megisméltése, illetőleg kiegészítése szükséges, anélkül azonban, hogy az (1) és (2) bekezdésben foglalt feltételek fennállának, a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - mindenkor a fellebbezési (csatlakozó fellebbezési) kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között - hatályon kívül helyezheti, és az elsőfokú bíróságot ebben a keretben a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasíthatja.

Az 1/2014. (VI. 30.) PK vélemény szerint:

Az elsőfokú bíróság kötve van a másodfokú bíróság megállapításaihoz és állásfoglalásaihoz is. Ha a további eljárás során új tények és bizonyítékok alapján a másodfokú bíróság által megállapított tények megdőlnék, akkor az elsőfokú bíróság megállapíthatja a tényállást a másodfokú bíróság által alapul vett tényállástól eltérően is. A tényállás módosulásával tárgytalanná válhat a másodfokú bíróságnak az a jogi iránymutatása is, amely más tényálláshoz kapcsolódott, eltérő tényállást tételezett fel.

Az igazságszolgáltatás biztonsága és komolysága megköveteli, hogy a másodfokú bíróság a korábbi és változatlan tényállásra ugyanazt a szabályt (jogtételt) alkalmazza.

Jelen ügyben 2018-2021. között a tényállás nem, illetve annyiban változott, hogy a Törvényszék végzése óta újabb több, mint három év telt el. A Járásbíróság az időmúlásból eredő következményeket a joghatóság átadásával oldotta fel és így járt el a Törvényszék és a Kúria is, ez sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot.

2017 és 2021. közötti időszak a bíróság eljárásnak és döntésnek köszönhetően alkalmas volt arra, hogy az indítványozó szülői felügyelettel kapcsolatos perbeli jogai sérüljenek azáltal, hogy jelen ügyben haladéktalan döntésre lett volna szükség, és a megsértett szülői felügyeleti jogot mielőbb helyreállítsa a bíróság, ez nem történt meg.

A jelentős időmúlásból eredően az anya elidegenítő tevékenysége és a kapcsolattartási jog kiüresítése révén a gyerekekkel való indítványozói személyes kapcsolat tovább sérült, holott az ilyen peres eljárások nagy részben a szülő-gyermek kapcsolat vizsgálatára épülnek.

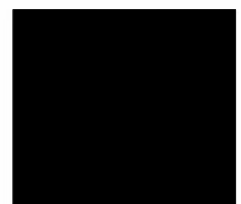
Az indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát sértette a joghatóság átadása, tekintettel arra, hogy az indítványozó 2017-ben az elsőfokú ítélet alapján végrehajtási eljárást kezdeményezett, amely azért szűnt meg, mert a Törvényszék hatályon kívül helyezte az elsőfokú ítéletet és elrendelte a komplex családvizsgálatot. A Törvényszék ezzel a végrehajtásból várható előnyöktől fosztotta meg az indítványozót, nevezetesen, hogy személyes kapcsolatba tudjon lépni a gyermekekkel.

A magyar bíróság előtt hét éven át tartó részletes bizonyítási eljárás folyt le a szülői felügyeleti jog kapcsán, a Szombathelyi Törvényszék szerint az egyetlen hiányzó elem a felek és a gyermekek igazságügyi pszichológiai és pszichiátriai szakértői általi megvizsgálása volt.

Álláspontom szerint, attól hogy nem szerzett be a Járásbíróság szakértői véleményt a tényállás még nem változott meg, és a komplex családvizsgálat hiánya nem áttételt megalapozó ok, nincs ilyen jogszabályi rendelkezés, sőt a vonatkozó uniós jogszabályok és joggyakorlat a magyar döntéssel ellentétesek.

Az időmúlás nagy részben a Törvényszék és a Járásbíróság eljárásának volt köszönhető, amely a jogellenesen eljáró anyának kedvezett és ez a hosszú évekre való tekintettel nem magyarázható a bíróság szemszögéből. Az ügyben sem a Járásbíróság, sem a Törvényszék, sem a Kúria nem vonta le az anyának a szakértői bizonyítástól való távolmaradásának jogkövetkezményeit.

A r.Pp. 2. § (1) bekezdése alapján a bíróságnak az a feladata, hogy - összhangban az 1. §-ban foglaltakkal - a feleknek a jogviták elbírálásához, a perek tisztességes lefolytatásához és ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jogát érvényesítse.

A tisztességes eljárás, valamint a per ésszerű időn belül történő befejezése elv egyazon nemzetközi dokumentumra vezethető vissza. Az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában 1950. november 4-én kelt Egyezménynek a "tisztességes tárgyaláshoz való jogot" deklaráló 6. cikke 1. pontjának ide vonatkozó része a következőképpen szól: „*Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen, nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában [...]*”.

Az Európai Emberi Jogi Bíróság számos esetben foglalkozott a fent idézett bekezdésben rögzített fogalmak értelmezésével. Ítéleteiben érthető módon tartózkodik „*bármiféle norma felállításától az egyes eljárások optimális időtartamára nézve*”, de a döntéseinek közös jellemzője az is, hogy „*meglehetősen szigorúan ítéli meg a hatóságok magatartását, az eljárás gyors lebonyolítása érdekében szükséges intézkedések elmaradását vagy késedelmét*”. (Körös András: A polgári per "ésszerű időn belüli" elbírálásának követelménye az Európai Emberi Jogi Bíróság gyakorlatában. Bírósági Határozatok 1992/6. 479. o.)

Az Európai Emberi Jogi Bíróság vonatkozó ítéleteiből az is kiolvasható, hogy „*sohasem az eljárás hossza önmagában, hanem az egyes eljárási cselekmények időben való elvégzése, szükségessége dönti el, hogy a pertartam meghaladta-e az ésszerű kereteket, és természetesen értékeli a Bíróság a felek magatartását is az eljárás során*”.

Az ésszerű időtartam fogalom összetevői a soronkívüliség, a racionális bírósági pervezetés, a felektől az idővel való takarékoság megkívánása; a perelhúzás esetére előírányzott hátrányos jogkövetkezmények alkalmazása. Minderre a peres eljárás nem volt tekintettel, évek teltek el eredménytelenül.

IX.5. Joghatóság átadása

A Járásbíróság 499. számú végzésében tulajdonképpen nem hivatkozik semmilyen érdemi indokra, amelyből megállapítható lenne, hogy a joghatóságot milyen okból kívánja áttenni. Az indokolásban kizárólag az szerepel, hogy a szakértői vélemény a mai napig nem áll rendelkezésre, és az angol bíróságtól kérelem érkezett Magyarország felé a joghatóság átadásáról. Miután ezzel a Járásbíróság is egyetértett, az eljárást a szülői felügyeleti kérdésben a Járásbíróság megszüntette. Az, hogy milyen okból értett egyet a Járásbíróság az angol bírósággal, nem derül ki ebből a végzésből. A Járásbíróság nem tett eleget indokolási kötelezettségének, és nem indokolta meg sem részben, sem egészben, hogy milyen okból kívánja átadni a joghatóságot.

A Törvényszék 3/I. számú végzésének indokolása szerint az angol bíróság megvizsgálta a felek körülményeit, anya és alperes is lehetőséget kapott, hogy a szülői felelősséggel kapcsolatos álláspontját kifejtse. Az alperes a rendelkezésre álló adatok szerint az angol bíróság felé írásban nyilatkozatot tett, azonban az ott megtartott tárgyaláson nem jelent meg, illetve nem képviseltette magát.

Az indítványozó álláspontja: A Törvényszék és a Kúria elfogadta az angol bíróság álláspontját a joghatóság kapcsán, azonban azt, hogy az angol bíróságot az anya az előadott tényállással félrevezette az indítványozó előadásai ellenére sem vette figyelembe a magyar bíróság. Ez azonban sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot. A Törvényszék és a Kúria angol eljárást illető megállapításai ugyanis nem felelnek meg a valóságnak, erre tekintettel sértik a tisztességes eljáráshoz való jogot.

Sem a Járásbíróságnak, sem az indítványozónak nem volt róla tudomása, hogy az anya az angol bíróságon a joghatóságra kérelmet terjesztett elő. A Törvényszék végzésében írtak ebben a körben pontosításra szorulnak:

- anya 2019 decemberében távoltartási kérelmet nyújtott be az angol bíróság felé, kihasználva azt, hogy az indítványozó távol él, és nem tud angolul, és nem tud angol jogi képviselőt meghatalmazni. Az első tárgyalás 2019.12.04. napján volt [REDACTED] amelyről az indítványozót nem is értesítették mert anya ezt külön kérte a kérelmében. (ennek igazolása az anya által a magyar peres eljárásba is csatolt angol bírósági formanyomtatvány 6./ pontjában található),
- anya valótlan (hamis) kérelemének (családon belüli erőszakra hivatkozott) hatására távoltartási határozat, azaz „non molestation order” készült az indítványozóval illetve a kiskorú gyerekekkel, és az anyával szemben. Egyben anya kérelmezte a költségmentes perlés („legal aid”) jogát, amelyet megadott számára az angol bíróság, tekintettel arra, hogy az angol jog szerint a költségmentesség feltételét teljesítette, azaz családon belüli erőszakra (!) hivatkozva rendelkezik „non molestation order”-el,
- Az ügyben tárgyalás 2019.12.13-án, és 2019.12.23-án volt [REDACTED] amelyeken az indítványozó nem tudott részt venni, mert a tárgyalások előtt egy-két nappal küldték meg az idézést, az iratokat angolul küldték, indítványozó angolul nem beszél, azokat le kellett fordítani, amely fordításra pár nap alatt senkit nem lehetett találni, komoly szaknyelvről van szó. Angol ügyvédet meghatalmazni Karácsony előtt szintén lehetetlen elvárás, és pár nap alatt a karácsonyi időszakon kívül sem lehetséges.
- anya a 2019. december 23-án tartott tárgyaláson már a költségmentes perlés („legal aid”) jogát elnyerte, így jogi képviselővel vett részt a tárgyaláson, és azt kérelmezte, hogy az angol bíróság szólítsa fel a magyar bíróságokat, hogy a gyermekekkel kapcsolatos szülői kötelezettségekre vonatkozó eljárásokban való döntések meghozatalának jogáról mondjon le az EK 2201/2003 15. és 8. cikkelyének alapján. Ez egyértelműen látszik a bírósági iratokból. Angliában semmilyen tényfeltárás nem volt az ügyben, sem ekkor, sem korábban, és fenntartották a 12.04. napján kelt távoltartási végzést,
- Az alapos, és mélyreható, hét éve tartó magyar eljáráshoz képest az angol bíróság kezdje előről a pert, legalábbis az anya szerint, aki jogellenesen vitte el, és jogellenesen tartja a gyerekeket Magyarországtól távol. A probléma az, hogy mindez az anya hamis kérelmén és az EMMI lent hivatkozott valótlan tartalmú iratain alapul, mindezt az indítványozó kifejezett kérelmei ellenére sem vizsgálták a bíróságok.
- A távoltartás iránti kérelmében az anya több, a magyar perben tett nyilatkozatával szöges ellentétben álló, hamis állítást tett. Anya távoltartási kérelme a magyar eljárás szempontjából iratellenes is, ennek tényét sem a Járásbíróság, sem a Törvényszék, sem a Kúria nem vette figyelembe.
- Anya kérelmére a távoltartási kérelme után új eljárás indult, és a joghatósággal kapcsolatos tárgyalás volt 2020.02.19. napján [REDACTED] bíróságon, amelyen az indítványozó nem tudott részt venni.
- Indítványozó itt jegyzi meg, hogy rendkívül méltánytalan megközelítés volt, hogy a Covidból eredő hátrányokat az anya javára értékelte a bíróság, sőt az igazságügyi szakértőt fel is mentette, holott az igazságügyi szakértő a Covid időszakban is vállalta az angliai kiutazást. A Törvényszék viszont az indítványozó vonatkozásában akként foglalt állást, hogy az indítványozó gyakorolhatta volna jogait az angol bíróságon (38. pont utolsó bekezdés, 43. pont második bekezdés), holott ekkor is Covid időszak volt. A Covidból eredő utazási korlátokat az indítványozó javára semelyik bíróság nem vette figyelembe, míg az anya magyar eljárásban történő részvétele vonatkozásában figyelembe vették azt. Ez sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot.
- Az ügyben kirendelt igazságügyi szakértőt ennek okán mentette fel a Járásbíróság, holott az igazságügyi szakértő ekkor is vállalta a [REDACTED] kiutazást ebben az időszakban is. Indítványozó kérte, hogy a Járásbíróság személyesen idézze meg a kirendelt igazságügyi szakértőt a tárgyalásra, ennek a Járásbíróság nem tett eleget.

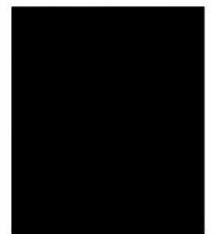
- Egyoldalú jogalkalmazás volt mindez a bíróságok részéről.
- Az angol bíróságon is súlyosan sérült a fegyveregyenlőség elve, és az iratok kézbesítése, és az idézések sem feleltek meg az uniós rendeletnek. Erre indítványozó szintén hivatkozott, senki nem reagált rá, a magyar bíróság pedig nem vette figyelembe, sőt álláspontja szerint indítványozó részt vehetett az angol eljárásban. Az angol tárgyalások előtt igen rövid idővel érkeztek meg az angol bírósági iratok, azokat az indítványozónak kellett fordíttatni. Angol ügyvédet meghatalmazni erre az időszakra szintén lehetetlen elvárás, mert rendkívül rövid idő állt rendelkezésre, és kommunikációs, információs, és anyagi okok miatt erre indítványozó képtelen.
- Az angol bíróság előtti eljárásban az indítványozó nem vett részt elsősorban azért, mert a Brüsszel II/a rendelet 15. cikk a. és b. pontja szerinti eljárásnak jogellenes gyermekelvitel esetén nincs helye, erre tekintettel indítványozó a jogszabályok helyes értelmezése alapján nem számíthatott arra, hogy a Járásbíróság át kívánja adni a joghatóságot. Ezen kívül anyagi okok sem engedik az indítványozónak, hogy az anya által költségmentesen indított sokadik angol bírósági eljárásokban vegyen részt.
- Az angol bíróság kérést fogalmazott meg Magyarországra felé a gyermekekre vonatkozó eljárások Anglia és Wales bíróságai részére történő átadásáról. Majd az angol felsőbb bíróság akként döntött, hogy a gyermekek szülői felügyeletére vonatkozó joghatóságot 2021. március 9-én kelt határozatával megállapította a kiskorú gyermekek tekintetében. Sőt az anyát feljogosította az angol bíróság a szülői felügyeleti jog gyakorlására, egy olyan eljárásban, amelyben az indítványozó érdemben nem vett részt, és az angol bíróság nem is rendelkezett joghatósággal, mert joghatósággal a magyar bíróság rendelkezett.
- Az anya az angol eljárás elősegítése érdekében beszerezte a lent hivatkozott magyar EMMI minisztériumi okiratait, illetve központi hatóságként állították be az EMMI-t. Mindezt igazolják az anya által a magyar peres eljárásba benyújtott okiratok.
- A magyar Járásbíróság előtt, amikor az anya a perben nem sokkal korábban kérte a joghatóság áttételét, ezt a kérelmét a Járásbíróság nem teljesítette, alaptalannak tekintette azt. Amikor pedig az anya kérelmére az angol bíróság 2020-ban – a jogellenes EMMI okiratokkal – felkérte a magyar bíróságot a joghatóság átadására, a magyar bíróság az angol bíróság megkeresését 2021-ben teljesítette, amely sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot, mert
 - I. az angol bíróság döntésén kívül semmilyen novum nem történt,
 - II. az angol döntés azonban az anya valótlan tartalmú kérelmén, és az EMMI valótlan tartalmú okiratán alapul,
 - III. az angol bíróság semmilyen tényfeltárást nem végzett, érdemi tárgyalás nem volt,
 - IV. az anya oldalán a jogellenesség továbbra is fennállt.

Az anya az angol bíróság előtti eljárásban és kérelmében soha nem említette a jogellenes elvitelt, mint előzményt, és az angol bíróság ezt nem is vette figyelembe, nem vizsgálta azt, **nem ez volt az angol bíróság elé vitt tényállás**, erre tekintettel az angol bíróság – bár ezzel nem volt tisztában – jogellenesen alkalmazta az EK 2201/2003 15. és 8. cikkelyét, a 10. cikkely helyett. A magyar bíróságoknak azonban ezt észlelniük kellett volna, nem tették.

Indítványozó éppen ezért kérelmezte az előzetes döntéshozatali eljárást, amelyet minden fokon elutasítottak a bíróságok, mindez önmagában sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot.

Az anya a 2020. július 23. napján kelt beadványa szerint, több az EMMI, azaz a magyar minisztérium hivatalos iratait csatolta az angol eljárásban. Az EMMI előtt folyó eljárásról indítványozónak tudomása nem volt, abba nem vonták be.

Az anya az angol bíróság felé azt a látszatot keltette, hogy az EMMI, a magyar központi hatóság és a magyar központi hatóság álláspontja megegyezik az anya kérelmével. Ez azonban súlyos jogsértés.

Az EMMI 2019. december 20. napján kelt levele szerint:
További, aggodalomra okot adó észrevételeink:

2018 közepén [REDACTED] azzal keresett meg minket, hogy egy magyar végzés végrehajtását kéri. Miután tájékoztattuk őt a hivatalos eljárásáról, többet nem hallottunk felőle.

Az anya tájékoztatott minket arról, hogy bár [REDACTED] bármikor meglátogathatná gyermekeit, azzal a kifogással él, hogy [REDACTED] essze van és veszélyes odarepülni. Azonban [REDACTED] simán el tudott repülni hetekre nyaralni, az anyai nagypapa elmondása szerint.

Az apa néhány alkalommal próbálta a CAFCASS-nak jelezni, hogy az anya a gyermekeket elidegenítette és ezzel veszélyezteti őket. CAFCASS viszont minden egyes vizsgálatkor ennek ellenkezőjéről győződött meg – nem talált problémát, és mindent rendben talált.

Annak ellenére, hogy [REDACTED] korábban azt állította, hogy nem tud utazni, az anyai nagypapa elmondása szerint most hirtelen találkozni akar két kisebb gyermekével [REDACTED] magyar nagykövetségen 2019 december 20-án útleveleik elkészítése és Magyarországra vitelük céljából. Nincs konkrét információnk de feltételezhetjük, hogy az apa megkísérli a gyermekek jogellenes elvitelét.

Kérem tájékoztassanak az illetékes joghatóságról és a következő tárgyalás időpontjáról.

Köszönöm együttműködésüket ez ügyben, hiszen közös cél, hogy a gyermekek legfőbb érdekét nézzük, akik immár több, mint 4 éve édesanyjukkal legálisan az Egyesült Királyságban élnek.

Ha bármi kérdésük van, haladéktalanul jelezzék felénk

Köszönöm együttműködésüket ez ügyben, hiszen közös cél, hogy a gyermekek legfőbb érdekét nézzük, akik immár több, mint 4 éve édesanyjukkal legálisan az Egyesült Királyságban élnek.

Ha bármi kérdésük van, haladéktalanul jelezzék felénk

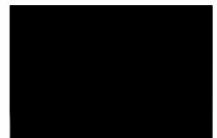
Tisztelettel:

[REDACTED]
Osztályvezető

Pecset: Emberi Erőforrások Minisztériuma 33.

2019 december 20.

Csatolom I/6 alatt az EMMI iratait

Az anya beadványa, és mellékletei a magyar és angol per részét képezik, indítványozó számára megdöbbentő, hogy a magyar Minisztérium hatáskör és illetékesség nélkül milyen alapon adott ki valótlan tartalmú okiratokat – „feltételezhetjük, hogy az apa megkísérli a gyermekek jogellenes elvitelét”, „köszönöm együttműködését ez ügyben, hiszen közös a cél, hogy a gyermekek legfőbb érdekét nézzük, akik immár több, mint 4 éve édesanyjukkal legálisan az Egyesült Királyságban élnek”, „az anya tájékoztatott minket arról, hogy bár [REDACTED] bármikor meglátogathatná gyermekeit” nem látogatja meg, de [REDACTED] simán eltudott repülni hetekre nyaralni, az anyai nagypapa elmondása szerint” – az angol bíróságnak. Az angol bíróság pedig a magyar Járásbíróságnak.

Angliában az EMMI magyar központi hatóságként tüntette fel magát, holott az EMMI nem központi hatóság jelen ügyben, sőt jelen ügyben sem hatásköre, sem illetékessége nincs.

A 2201/2003/EK rendelet határozza meg, hogy az angol központi hatóság az ICACU, a magyar pedig az Igazságügyi Minisztérium Nemzetközi Magánjogi Főosztálya. Ennek ellenére az EMMI több iratán a „Central Authority”, azaz „Központi Hatóság” megjelölést használta, amely alkalmas arra, hogy megtévessze az angol központi hatóságot (ICACU), és az angol bíróságokat. Ráadásul az okirat tartalma valótlan dolgokat tartalmaz, tartalma indítványozóra súlyos hátrányokat okozott.

Az EMMI irata 2019. december 20-án kelt, indítványozóra nézve valótlan állításokat tartalmaz, olyan, mintha valaki bediktálta volna az EMMI-nek, hogy mi legyen ebben az okiratban, az irat tartalma pedig a távollattartást elbíráló angol bíróság előtt az anya számára igen kedvező volt. Az EMMI iratait az anya becsatolta az angol bíróságra, sőt azt az EMMI rögtön angolul állította ki, az angol bíróság pedig ezután három nappal 2019. december 23-án adta ki a távollattartási végzést, amelynek alapján a kapcsolattartás minden formájától eltiltották az indítványozót. Ennek alapján nem csoda, hogy eltiltották indítványozót Angliában a gyermekekkel történő kapcsolattartás minden módjától (non molestation order).

Az EMMI fenti valótlan tartalmú iratának kézhezvétele után a joghatóság kapcsán az sem meglepő, hogy az angol bíróság az anya kérelmét vette alapul, és ezért nem is volt figyelemmel a Brüsszel II/a rendelet 10. cikkre. Az EMMI előtti eljárásba az indítványozót nem vonták be, arról csak a magyar Járásbíróság iratküldése során értesült.

A fentiek ellenére mind a Kúria és mind a Törvényszék és mind a Járásbíróság a fentiekben alapuló angol bírósági döntést vették alapul a joghatóság átadása során, amely álláspontom szerint súlyosan jogellenes és sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot.

A magyar bíróságok nem kezdeményezték a joghatóság átadását, arra az angol bíróság kérelme alapján került sor. A magyar bíróságoknak azonban észlelniük kellett volna, hogy az angol bíróság a fentiek alapján – saját eljárásában fel nem ismerve – jogellenesen járt el, különösen, hogy ezt indítványozó jelezte. Minderre a végzések indokolása nem tér ki.

IX.6. Indokolási kötelezettség

A magyar bíróságok támadott végzései sértik az indokolási kötelezettséget, az indítványozó fellebbezésének és felülvizsgálati kérelmének elbírálása során adtak csak a bíróságok újabb és újabb többlettartalmat a végzések hiányos indokolásának. Az indokolás azonban sérti a tisztességes eljárás követelményét, illetve a contra legem jogalkalmazásra vonatkozó indokolás kirívóan inadekvát.

A Törvényszék 3/I. számú végzésének indokolása az angol bíróság áttételi kérelmét részletezi, amely a 15. cikk (1) b) pontján alapul, azaz, hogy a magyar bíróságok a joghatóságot adják át.

A Törvényszék egyetértve az angol bíróság döntésével a Járásbíróság végzésének rendelkező részét kiegészítette, azzal, hogy a szülői felügyeletet érintő részen kívül a kapcsolattartásra vonatkozó részt is érinti a per megszüntetése, valamint az ügynek az angol bírósághoz történő áttétele.

A Törvényszék álláspontja szerint a 15. cikk alkalmazásában, továbbá a bírói gyakorlat (Kúria Pfv.II.20.936/2019/8.) alapján a jogszabályi feltételek a joghatóság átadása vonatkozásában a jelen ügyben megvalósultak. Ennek részletes indokait a Járásbíróság nem fejtette ki, de lényegében ezek megvalósulását megállapította, azaz anya a gyermekekkel hat éve az Egyesült Királyságban él, életvitelszerűen, megszakítás nélkül ott tartózkodnak, a gyermekek ott járnak iskolába. Emiatt megállapítható, hogy a másik tagállam, az Egyesült Királyság és az anya, valamint a gyermekek között szoros kötelék áll fenn, a gyermekek szokásos tartózkodási helye az Egyesült Királyságban van. Az angol bíróság az anyát, illetve a gyermekeket érintő, családi és egyéb körülményekkel kapcsolatos információkhoz könnyebben hozzájut, a személyes kapcsolataik folytán lehetőség van a gyermekekkel foglalkozó pedagógusok véleményének beszerzésére, környezettanulmány készítésére, tanúk meghallgatására, szakértői vélemény beszerzésére.

A szülői felügyelet és a kapcsolattartás vonatkozásában megállapítható, hogy az angol bíróság alkalmasabb az eljárás folytatására, tekintettel arra, hogy a gyermekek életvitelének konkrét körülményeit, a gyermekek iskolai elfoglaltságát, iskolán kívüli tevékenységeiket, érdeklődési körüket, személyes kapcsolataikat az életvitelszerű lakóhelyük szerinti bíróság körültekintőbben, részletesebben fel tudja tárnai, a gyermekek szokásos tartózkodási helye szerinti bíróság értelemszerűen időben is gyorsabban tudja lefolytatni erre vonatkozóan a bizonyítási eljárást, és ennek megfelelően időben hamarabb tud döntést hozni.

Mindez megfelel a gyermekek mindenek felett álló érdekének, hiszen bizonyossággal megállapítható, hogy a gyermekek érdekét szolgálóan megvalósul az alapvető jogaik tiszteletben tartása, és nem áll fenn az érintett gyermekek helyzetére gyakorolt hátrányos hatás kockázata sem az ügy áttétele esetén, Kétségtelen, hogy egy másik tagállam bíróságához való áttétel esetén a szülő érdekei is sérülhetnek, ez azonban a gyermekek mindenek felett álló érdekét nem írja felül.

Indítványozó álláspontja:

A joghatósággal rendelkező bíróság feladata, hogy abban a másik tagállamban, amelyhez az érintett gyermeket különös kötelék fűzi létezik-e olyan bíróság, amely alkalmasabb az ügy tárgyalására. (62015CJ0428 2016. október 27. Child and Family Agency kontra J. D. A Supreme Court (Írország) C-428/15. sz. ügy 56. pont) A magyar bíróság lényegében azt vette figyelembe, hogy a gyerekek 2015 óta Angliában élnek, holott: *„Mindemellett a gyermek és egy másik tagállam között fennálló, az ügy körülményeire tekintettel releváns különös kötelék fennállása egyébként önmagában nem prejudikálja szükségszerűen azt a kérdést, hogy e másik tagállam bírósága a joghatósággal rendelkező bíróságnál alkalmasabb-e az ügy tárgyalására, sem pedig - igenlő válasz esetén -, hogy az ügy ezen utóbbi bírósághoz való áttétele megfelel-e a gyermek mindenekfelett álló érdekének.* (62015CJ0428 2016. október 27. Child and Family Agency kontra J. D. A Supreme Court (Írország) C-428/15. sz. ügy. 55. pont)

Jelen ügyben a 15. cikk alkalmazása az alábbiak miatt helytelenül történt:

- 1./ Annak a tagállamnak a bíróságai rendelkeznek joghatósággal, ahol a gyermeknek a bíróság megkeresésekor a szokásos tartózkodási helye van (8. cikk).
- 2./ Jogellenes elvétel esetén nincs helye a 15. cikk alkalmazásának, jelen ügy pedig ilyen ügy,
- 3./ A 10. cikket megszorítóan kell értelmezni,
- 4./ Azokban az esetekben, ahol nem valósult meg jogellenes elvétel a 15. cikket a következőképpen kell értelmezni:

- annak felmérése érdekében, hogy egy másik olyan tagállam bírósága, amely tagállamhoz a gyermeket különös kötelék fűzi, alkalmasabb az ügy tárgyalására, a joghatósággal rendelkező bíróságnak arról kell megbizonyosodnia, hogy az ügynek egy ilyen bírósághoz való áttétele - tekintettel többek között az említett másik tagállamban alkalmazandó eljárási szabályokra - tényleges és konkrét hozzáadott értékkel bírhat az ügy vizsgálata szempontjából,
- annak felmérése érdekében, hogy ez az áttétel megfelel a gyermek mindenekfelett álló érdekének, a joghatósággal rendelkező bíróságnak többek között arról kell megbizonyosodnia, hogy az említett áttétel esetén nem áll fenn a gyermek helyzetére nézve gyakorolt hátrányos hatás kockázata,
- az áttételnek egyrésztől különös feltételeknek kell megfelelnie, másrésztől pedig, hogy arra csak kivételes esetekben kerülhet sor,

- a másik tagállam bíróságához való áttételre vonatkozóan az általános joghatósági szabályhoz képest különös és eltérést engedő joghatósági szabályt képez, így azt megszorítóan kell értelmezni,
- a bíróságának ahhoz, hogy az ügy valamely másik tagállam bíróságához való áttételét kérhesse, meg kell döntenie az e rendeletből eredő saját joghatóságának fenntartásával kapcsolatos erőteljes vélelmet.

Az alkalmasabb angol bíróságot, a magyar bíróság nem is állapíthatta meg, tekintettel arra, hogy a megkövetelt feltételeket nem is vizsgálta, ez a vizsgálat, „teszt” semmilyen bírósági indokolásban nem szerepel.

Álláspontom szerint a magyar bíróság a joghatóság átadása során nem azt kereste, hogy melyik bíróság alkalmasabb az ügy tárgyalására, és nem a gyerekek érdekeit vette figyelembe, hanem a magyar bíróság a saját döntésképtelenségét oldotta fel ezzel. A magyar bíróság ismeri az ügy speciális körülményeit, mégis elengedné a gyerekek kezét, és belenyugszik abba, hogy a gyerekek jogai súlyosan sérüljenek. Nem lehet kétséges, hogy a magyar bíróság a legalkalmasabb bíróság a szülői felügyeletről és a kapcsolattartásról való döntésre.

Ezt a szakértői vélemény hiánya, és az időmúlás sem írja felül, tekintettel arra, hogy az anya kirívóan rosszhiszemű eljárást folytat, elidegeníti a gyerekeket, gyakorlatilag a kiskorú veszélyeztetése büntetőjogi tényállásával állunk szemben. A bírói gyakorlatnak le kellene vonnia ennek következményeit, és majd egy esetleges angol végrehajtási eljárásban az angol bíróság dönthet. Ennek hiányában teret enged a magyar bíróság az anya rosszhiszemű és jogellenes eljárásnak, amely sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot, és a gyerekek jogait.

Erősen sérül a fegyveregyenlőség elve, amikor az indítványozónak kellene [REDACTED] peres eljárásban részt vennie, lakóhely, nyelvismeret, munkahely hiányában az angol eljárás eredménye nem lehet kétséges. A Járásbíróság 2015. szeptembere óta tudja, hogy az anya a gyerekekkel [REDACTED] van, már akkor át tehetné volna az ügyet, nem tette át, 6 évvel később egy letárgyalt, részleteiben bizonyított ügyet áttenni, azt igazolja, hogy nem azért teszi át, mert ott az alkalmasabb bíróság fogja elbírálni.

Az általam támadott döntések a fentiek miatt contra legem:

- a végzések indokolásában nem tartalmaznak arra vonatkozó érvelést, hogy miért hagyták figyelmen kívül az adott jogkérdésre irányadó hatályos jogszabályi rendelkezéseket. A contra legem jogalkalmazásra vonatkozó indokolás kirívóan inadekvát,
- a bíróság az adott jogkérdésre vonatkozó aktuális, hatályos jogi normákat nem vette figyelembe.

A tisztességes eljárás egyik garanciális eleme a contra legem jogalkalmazás tilalma, a jogszabályok tiszteletben tartása.

A Brüsszel II.a rendelet 11. cikk (7) és (8) bekezdése, és a 42 cikk alapján a magyar bíróságnak döntést kellett volna hoznia az angol döntést követően, 2017-ben, ez elmaradt.

A magyar bíróság joghatóság átadásáról szóló döntése több okból is contra legem:

- a fenti megelőző döntés nélkül nem adhatta volna át a joghatóságot, mert a végső döntés a magyar bíróságé,
- a másik fél jogellenesen van Angliában, ezért erre a jogellenes helyzetre tekintettel sem lehetett volna átadni a joghatóságot, főleg nem a jogellenes helyzetet megvalósító és elidegenítő fél kérelmére,

- az uniós joggyakorlattal és a Brüsszel II.a rendelettel ellentétes, hogy a joghatóságot átadták egy 7 éven át letárgyalt ügyben, tekintettel arra, hogy a joghatóság átadásának célja a per első szakaszában bír jelentőséggel.
- bár határidő nincs kikötve a joghatóság átadásra a Brüsszel II.a rendeletben, de egy 7 éve tárgyalt ügyet nem lehet átadni, legalábbis ilyen célja semmilyen uniós jogszabálynak és joggyakorlatnak nincs,
- ezzel a lépéssel a magyar bíróságok megfosztották a végig jogszerűen eljáró magyar szülőt attól, hogy a kapcsolattartás és a felügyelet kérdésében döntés születhessen a magyar és uniós jogszabályoknak megfelelő módon,
- gyakorlatilag megfosztották a magyar bíróságok a jogszerűen eljáró magyar szülőt attól, hogy a jogait gyakorolni tudja,
- a magyar bíróságnak nem az lenne a dolga, hogy a joghatóságot átadja 7 év után, hanem az, hogy az angol döntés után is megtartva a joghatóságot (10. cikk) a 11. cikk és 42. cikk alapján döntést kellett volna hoznia,
- a joghatóság átadásának lehetősége legfeljebb az angol döntést követő a visszahozatalt esetleg szintén elutasító magyar döntés után merülhetett volna fel 2017-ben, de nem 2021-ben,
- a hatáskör és illetékesség nélkül eljáró EMMI, saját magát központi hatóságként tüntette fel az iratokon, súlyosan pártalanul járt el, jogszabályi felhatalmazás nélkül,
- az, hogy a jogellenes eljáró szülő Angliában valótlán tényállás alapján megkéri a joghatóság átvételét a 15. cikk alapján és a magyar bíróság ennek „felül” és 7 év után lemond az ügyben való döntésről az példátlan az európai joggyakorlatban,
- példátlan azért is, mert az anya célja a komplex családvizsgálat alóli kibújás, az elidegenítő magatartása miatt,
- a joghatóság részleges átadása is teljesen értelmetlen lépés, a tartásdíj iránti per jelenleg is folyamatban van a járásbíróságon, miközben a súlyos jogsértést jelentő kapcsolattartás elmaradása a kapcsolattartásra vonatkozó joghatóság átadásával már nem szabályozható.
- a magyar bíróságok egyértelműen szabadulni akartak az ügytől minden fokon, és nem számított már az sem ebben az ügyben, hogy milyen áron...
- az előzetes döntéshozatali eljárás iránti kérelem igen lényeges jogkérdéseket érint. A Kúriának, mint utolsó fórumnak el kellett volna rendelnie az előzetes döntéshozatali eljárást, egyrészt, mert súlyos jogsértés a kérelmezőre nézve, hogy ennek sem adtak helyt (törvényes bírótól való elvonás, tisztességes eljáráshoz való jog), másrészt a feltett kérdések a Kúria végzésével szemben igen lényeges jogi kérdések és egyáltalán nem egyértelmű, hiszen nincs rá azonos európai precedens: Hogyha minden tagállam legfelsőbb bírói fóruma így járna el, akkor egyetlen egy ügy sem jutna el az Európai Bírósághoz.
- a támadott magyar döntések az EK rendelettel és a magyar állampolgárok és magyar gyerekek jogaival és érdekeivel gyökeresen szembe mennek.

Az általam sérelmezett végzések nemhogy elfogadható, de semmilyen magyarázattal nem szolgálnak a kifejezetten, sőt kirívóan contra legem jogalkalmazásra.

A Törvényszék végzése szerint *„kétségtelen, hogy egy másik tagállam bíróságához való áttétel esetén a szülő érdekei is sérülhetnek, ez azonban a gyermekek mindenkifelett álló érdekét nem írja felül.”* Álláspontom szerint a Törvényszék végzését a fent hivatkozott 62010CJ0211 Doris Povse kontra Mauro Alpagó. C-211/10 PPU. sz. ügy egyértelműen cáfolja, tekintettel arra, hogy jogellenes gyermekelvitel esetén nincs helye joghatóság átadásának, erre tekintettel a támadott végzések contra legem.

A Törvényszék álláspontja szerint a 15. cikk alkalmazásában, továbbá a bírói gyakorlat (Kúria Pfv.II.20.936/2019/8.) alapján a jogszabályi feltételek a joghatóság átadása vonatkozásában a jelen ügyben megvalósultak.

Indítványozó álláspontja: A Törvényszék által jelen ügyben helytelenül felhívott jogesetben – Kúria Pfv.II.20.936/2019/8. – a gyermeket külföldre vivő szülő gyakorolta a felügyeleti jogot, és a gyámhatóság a külföldi várost a kiskorú tartózkodási helyül kijelölte, a kiskorú tehát jogszerűen tartózkodott külföldön. A Kúria végzése sem tartalmaz arra vonatkozó érvelést, hogy miért hagyták figyelmen kívül az adott jogkérdésre irányadó hatályos jogszabályi rendelkezéseket, illetve a Törvényszék helytelenül felhívott jogesete miatt nem alkalmazható jelen ügyben. A Járásbíróság, a Törvényszék és a Kúria végzése *contra legem* jogalkalmazásra vonatkozó indokolásai kirívóan inadekvátak. A bíróságok az adott jogkérdésre vonatkozó aktuális, hatályos jogi normákat nem vették figyelembe. Az EMMI ráadásul jogszabályok felhatalmazása nélkül járt el.

A helytelen jogértelmezések miatt – megítélésem szerint alaptörvény ellenes bírósági döntéseknek „köszönhetően” – immár semmi sem kötelezi az anyát, hogy a szülői felügyeleti jogomat sértő eljárását hagyja abba, illetve a kapcsolattartást biztosítsa. Annak ellenére, hogy 2016 óta nem lehetett személyes kapcsolattartás kiskorú gyermekeim és közöttem.

Mindezek alapján kérem tehát az általam sérelmezett végzések alaptörvényellenességének megállapítását, és ezen okból kérem a végzések megsemmisítését.

IX.7. A Törvényszék egyetértve az angol bíróság döntésével a Járásbíróság végzésének rendelkező részét kiegészítette, azzal, hogy a szülői felügyeletet érintő részen kívül a kapcsolattartásra vonatkozó részt is érinti a per megszüntetése, valamint az ügynek az angol bírósághoz történő áttétele. A Kúria jóváhagyta a Törvényszék döntését.

A magyar bíróságok támadott végzése *sértik* az indokolási kötelezettséget, a kapcsolattartásra vonatkozó joghatóság átadása vonatkozásában nem tettek eleget indokolási kötelezettségüknek.

A Törvényszék és a Kúria alaptalanul vette figyelembe az angol bíróság kapcsolattartásra vonatkozó kérelmét is, tekintettel arra, hogy az angol bíróság az anya kérelmét minden érdemi vizsgálat nélkül befogadta, amely abból indult ki, hogy a gyerekek jogszerűen tartózkodnak [REDACTED]. A magyar bíróságnak ezen a ponton eltérő álláspontra kellett volna helyezkednie az angol bírósággal, mert a 15. cikk a jogellenességre tekintettel nem alkalmazható.

Nem volt figyelemmel a Kúria arra, hogy a Brüsszel II/A rendelet külön kezeli a jogellenes elvitel és visszatartás esetét, specialitására tekintettel, kivéve azt az általános joghatósági szabály hatálya alól. Méltánytalan volna ugyanis – külföldi fórumhoz rendelés által – megnehezíteni annak a szülőnek a helyzetét, akitől a gyermek jogellenesen került a másik tagállamba, vagy akihez ilyen módon nem került vissza.

A jogellenes elvitel nem alapozza meg a joghatóságot, a jogellenességet azzal honorálja a jogalkotó, hogy megnehezíti az új szokásos tartózkodási hely államában a joghatóság „legitimációját”: ez utóbbi csak akkor bír joghatósággal, ha a rendeleti előfeltételek 10. cikkben rögzített valamelyike maradéktalanul teljesül. Ennek bekövetkezéséig a korábbi szokásos tartózkodási hely állama rendelkezik joghatósággal. Jelen ügyben a kötelező feltételek egyike sem teljesült. Éppen ezért lett volna alapvető jelentőségű, hogy az előzetes döntéshozatali eljárás elindulhasson.

A gyermekek érdekét az szolgálja, hogyha a bíróság előtt mindkét szülő meg tud jelenni, és a kontradiktórius eljárásban részt tud venni. Az áttételre tekintettel egészen biztos, hogy ez nem fog megtörténni.

A „gyermek nemzetközi egyezményekben deklarált, alkotmányos joga, hogy különélő szülőjével kapcsolatot tartson akkor is, ha más országban él.” A jogellenesen 2015 óta [REDACTED] lő gyerekek 2015 óta nem tudtak érdemi kapcsolatot tartani az indítványozóval. Sem Anglia, sem Magyarország bíróságai évek óta nem tudták biztosítani a kapcsolattartást. Minderről azonban a Törvényszéknek és a Kúriának is tudomása van, ennek ellenére átadták a kapcsolattartásra vonatkozó joghatóságot is.

A kapcsolattartás érdekében az indítványozó által beadott ideiglenes intézkedés iránti kérelmet a Járásbíróság joghatóság hiányában elutasította, amelyet a Törvényszék a 6/I. számú végzésével helybenhagyta. **I/7 és I/8 alatt csatolom a végzéseket.**

A joghatóság átadása után nincs olyan fórum, ahova a kapcsolattartás kérdésével az indítványozó érdemben fordulhatna. Gyakorlatilag megfosztották a magyar bíróságok a jogszerűen eljáró magyar szülőt attól, hogy a jogait gyakorolni tudja, holott a kapcsolattartásra vonatkozó joghatóságot a Járásbíróság nem is adta át, csak a Törvényszék tette meg, amit a Kúria jóváhagyott, érdemi és adekvát indokolás nélkül.

Ahogy a szülői felügyeleti jognál már kifejtésre került, a kapcsolattartás elbírálásához az alkalmasabb angol bíróságot, a magyar bíróság nem is állapíthatta meg, tekintettel arra, hogy a megkövetelt feltételeket nem is vizsgálta, ez a vizsgálat, „teszt” semmilyen bírósági indokolásban nem szerepel.

Az anya a külföldre távozással akadályozza az apai kapcsolattartást, elidegeníti a gyerekeket hazájuktól, és az édesapjuktól, a gyerekeket az apa ellen neveli. Mindez azonban megengedhetetlen eljárás a gyerekek jövője szempontjából. A gyerekek elveszítik önazonosságukat, érzelmileg visszafejlődnek, és nem beszélnek anyanyelvüket, így apjukkal, rokonaikkal magyarul kommunikálni sem tudnak majd.

A gyermekek érzelmi, családi és társadalmi kapcsolatai semmilyen módon nem kerültek értékeslére. A gyermekeknek minden rokona Magyarországon él, a közvetlen rokonság kb. 15 fő, több, mint a nem létező angol rokonság. A felek magyar állampolgárok, a gyermekek valamennyi rokona, hozzátartozója Magyarországon él, a gyerekek minden gyökere magyar. Ha a anyat nem vesszük figyelembe, akkor a gyerekek teljesen egyedül vannak Angliában.

Az angol bíróság képtelen a speciális magyar szokásokat, körülményeket figyelembe venni, mivel azokról semmilyen ismerettel nem rendelkezik. A három gyermek „elangolosítása” nem szolgálja a gyerekek érdekeit.

Az angol bíróság nem tekinti fontosnak azt a körülményt, hogy a gyerekek a magyar kultúrájukkal miként tudnak azonosulni, holott ennek hiánya mennyire káros a gyerekekre. Ezt a bíróságok szintén nem értékelték.

Az angol bíróság nemhogy a kapcsolattartást nem biztosította az indítványozó számára, hanem távoltartási végzést adtak ki Anglia területére, amely jelenleg is hatályban van, azaz az angol bíróság az indítványozót a kapcsolattartás minden formájától eltiltották az anya valótlánul előadott tényállat tartalmazó kérelme alapján.

Erősen sérül a fegyveregyenlőség elve, amikor az indítványozónak kellene a kapcsolattartás érdekében is [REDACTED] peres eljárásban részt vennie, lakóhely, nyelvismeret, munkahely hiányában az angol eljárás eredménye nem lehet kétséges.

Az általam támadott döntés a fentiek miatt contra legem, amelynek kapcsán a szülői felügyeletnél kifejtetteket kérem figyelembe venni:

- a végzések indokolásában nem tartalmaznak arra vonatkozó érvelést, hogy miért hagyták figyelmen kívül az adott jogkérdésre irányadó hatályos jogszabályi rendelkezéseket. A contra legem jogalkalmazásra vonatkozó indokolás kirívóan inadekvát,
- a bíróság az adott jogkérdésre vonatkozó aktuális, hatályos jogi normákat nem vette figyelembe.

IX.8. A tisztességes eljáráshoz való jogot a bírósági végzések nemcsak eljárásjogi szempontból, hanem tartalmilag, érdemben is sértik:

Különösen hangsúlyosak a gyermekek érdekei amiatt is, mert a nemzetközi megállapodások mellett az Alaptörvény XVI. cikke is külön rendelkezik arról, hogy minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéshez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz. Erre tekintettel a gyermekek érdekeit közvetlenül érintő eljárásokban különös hangsúlyt kell kapnia az eljárás tisztességes voltának.

A bíróságok – a fenti felsorolt eljárási szabálytalanságok mellett – azzal indokolták a komplex családvizsgálat és a szakértő kirendelésének mellőzését, hogy az eljárás megszüntetésre kerül, mert Angliában az angol bíróság hatékonyabban tud majd a gyermekek érdekében eljárni. Az eljárás azonban már hét éve tartott Magyarországon, az angol bírósági eljárás pedig nem ismeri a komplex családvizsgálatot, és nincs igazságügyi szakértői eljárás sem. Sőt már a joghatóság magyar átadása előtt az anyát feljogosította az angol bíróság a szülői felügyeleti jog gyakorlására, egy olyan eljárásban, amelyben az indítványozó érdemben nem vett részt, és az angol bíróság nem is rendelkezett joghatósággal, mert joghatósággal a magyar bíróság rendelkezett. Felmerül, hogy már nem is lesz további eljárás Angliában, minderről azonban a magyar bíróságok a központi hatóságok útján nem győződtek meg, holott a Brüsszel II/a rendelet a központi hatóságok közötti együttműködést kifejezetten erre az esetre is nevesíti.

A magyar bíróságok a fent kifejtett jogszabálysértések mellett akként adták át a joghatóságot, hogy nem győződtek meg az átvevő állam jogrendszerének jelen ügyet érintő szabályairól. Az eljárás során a két jelenleg is kiskorú gyermeket érintően semmilyen igazságügyi szakértői vizsgálatra nem kerül majd sor, mint, ahogy az anya vonatkozásában sem történik meg a nevelésre való alkalmasságának szakértői vizsgálata.

Jelen ügyben a Brüsszel II/a rendelet 15. cikk nem alkalmazható, de hogyha alkalmazható is lenne, súlyosan ellentétben állna az EK rendelettel a joghatóság átadása, mivel Magyarországon rendelkezésre áll az alapos, és mélyreható bizonyítási eljárás, több tucat tanúval, amely magyar bizonyítási eljárásból semmit nem fog figyelembe venni az angol eljárás. Az eljárás Angliában elkezdődik előről.

A bíróságok az erre vonatkozó angol szabályokat szintén nem vizsgálták. A magyar bíróságok szabadulni akartak az ügytől, ilyen motivációt azonban az EK rendelet, és az EuB nem ismer, éppen ezért sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot.

Önmagában az arra való hivatkozás, hogy az eljárás hosszan elhúzódott és be kell azt fejezni, nem elegendő érv arra, hogy a gyermekek érdekének vizsgálata ne valósuljon meg minden részletre kiterjedően, többek között ez a bíróságok feladata. A központi hatóságok pedig nem kerültek megkeresésre a bíróságok által.

A magyar bíróságok jelen ügyben nem vizsgálták meg azokat az objektív körülményeket és feltételeket amelyeket a nemzetközi és a hazai szabályozás is megkíván. Erre tekintettel az eljáró bíróságok nem kerültek abba a helyzetbe, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog alaptörvényi követelményre figyelemmel megfelelően tudták volna értékelni a gyermekek érdekeit, illetve annak kiemelt védelmét.

Az ilyen típusú eljárásokban a gyermekek érdekei feltárásának elmaradása sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot. Jelen ügyben pedig a bíróságoknak fokozott gondossággal kellett volna eljárniuk, ehelyett kimondható, hogy a magyar bíróságok csak erősen bíznak abban, hogy a gyermekek érdekei Angliában megfelelően képviselve lesznek, de erről a központi hatóságok útján senki és semelyik bíróság nem győződött meg. Ennyivel azonban az igazságszolgáltatás nem érheti be.

Hogyha a komplex családvizsgálatot a Törvényszék nem tekintette nélkülözhetetlennek 2021-ben a joghatóság átadásakor, akkor miért tekintette a Törvényszék nélkülözhetetlennek 2018-ban, amikor a gyermekeket elsőfokú előzetesen végrehajtható ítéletével indítványozónál helyezte el a Járásbíróság 2017-ben azzal az indokkal, hogy *az anya a gyermekeket az alperestől elidegenítette, a gyermekek és az alperes közötti kapcsolattartást akadályozza. Ezzel a magatartásával az anya a gyermekek szellemi, erkölcsi fejlődését súlyosan veszélyezteti.* A bíróság megállapításai a mai napig is irányadóak, a tényállás ebben a vonatkozásban nem változott, sőt az időmúlásból eredően az anya a gyermekeket tovább idegenítette és az alperes közötti kapcsolattartást akadályozza. Ezzel a magatartásával az anya a gyermekek szellemi, erkölcsi fejlődését súlyosan sértette.

Ezzel az eljárással az igazságszolgáltatás biztonsága és komolysága sérült.

A Törvényszék 2018-ban a 8. számú végzés 3./ pontjában külön felhívta a BH 2000/204. számú eseti döntést, amely szerint a szülői felügyelet rendezése során elsődlegesen vizsgálandó kérdés a gyermekek érdeke, különösen a gyermekek hosszútávú érdeke, ekörben tisztázandó a szülők szubjektív nevelési képessége, amelynek megítélése során a szakvélemény beszerzése elengedhetetlenül szükséges. Ekörben az anya, és az apa vonatkozásban egyaránt vizsgálni kell a nevelési képességüket, és a gyermekekhez való viszonyukat, továbbá a gyermekeknek az egymáshoz fűződő kapcsolatát is. Ehhez képest a Törvényszék és a Kúria 2021-ben már azt sem értékelte, hogy az angol eljárásban semmilyen tényleges, és konkrét hozzáadott érték nem keletkezik az ügy vizsgálata szempontjából, és az angol eljárásban nincs komplex családvizsgálat, azaz semmilyen igazságügyi szakértői vizsgálat nem lesz. Amennyiben az lenne az ok, hogy az angol eljárásban a komplex családvizsgálat, azaz az igazságügyi szakértői vizsgálat lefolytatható, akkor a részleges permegszüntetés a Törvényszék 8. számú végzésének megfelelő ezáltal pedig következetes eljárás lenne, ez azonban nem így van. Ha nincs komplex családvizsgálat Angliában, akkor a magyar bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok és tényállás alapján miért nem hozott döntést.

Jelen ügyben a bíróságok a gyermekek érdekét – mely valamennyi nemzetközi egyezmény alapján kiemelten védett – nem vették kellő súllyal figyelembe, azt nem vizsgálták. Ez a körülmény sérti a tisztességes eljárás követelményét.

Angliában az eljárás tovább fog húzódni, a mai napig meg sem kezdődött az eljárás, a gyermek elhelyezési perek átlagosan 16-18 hónapig tartanak, amelyről a magyar bíróságok nem győződtek meg. A joghatósággal rendelkező magyar bíróságoknak sok más szempontot is figyelembe kellett volna vennie, hogy létezik-e alkalmasabb angol bíróság az ügy tárgyalására. Ezt az alkalmasabb angol bíróságot, a magyar bíróság nem is állapíthatta meg, tekintettel arra, hogy az EK rendelet, és az EuB által megkövetelt feltételeket nem is vizsgálta, ennek ténye kiderül a végzések indokolásának hiányából.

A gyermek egyik alapvető jogát képezi az Európai Unió 2000. december 7-én Nizzában kihirdetett alapjogi chartája 24. cikkének (3) bekezdésében kimondott azon jog, hogy mindkét szülőjével rendszeres, személyes és közvetlen kapcsolatot tartson fenn, amely jog tiszteletben tartása vitathatatlanul egybeesik a gyermek alapvető érdekével. Ez a jog 2016 óta sérül.

IX.9. A bíróságok eljárása sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot, mert az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezése iránti kérelmet elutasították.

Egyik bírói fórum sem tette lehetővé az előzetes döntéshozatali eljárást, amellyel az indítványozót megfosztották a törvényes bíróhoz jutás lehetőségétől. Álláspontom szerint ezzel sérült a tisztességes eljáráshoz való jog.

Az EUMSZ. 267. cikke alapján az Európai Unió Bírósága hatáskörrel rendelkezik előzetes döntés meghozatalára a következő kérdésekben:

a) *a Szerződések értelmezése;*

b) *az uniós intézmények, szervek vagy hivatalok jogi aktusainak érvényessége és értelmezése;*

Ha egy tagállam bírósága előtt ilyen kérdés merül fel, és ez a bíróság úgy ítéli meg, hogy ítélete meghozatalához szükség van a kérdés eldöntésére, kérheti az Európai Unió Bíróságát, hogy hozzon ebben a kérdésben döntést.

Ha egy tagállam olyan bírósága előtt folyamatban lévő ügyben merül fel ilyen kérdés, amelynek határozatai ellen a nemzeti jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség, e bíróság köteles az Európai Unió Bíróságához fordulni.

Ha egy tagállami bíróság előtt folyamatban lévő ügyben olyan kérdés merül fel, amely valamely fogva tartott személyt érint, az Európai Unió Bírósága a lehető legrövidebb időn belül határoz.

Amennyiben a törvény adott ügyben nem zárja ki a felülvizsgálat lehetőségét, a Kúriát kell annak a fórumnak tekinteni, amelyet az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésének a kötelezettsége terhel. A kezdeményezés akkor indokolt, ha az adott ügyben az uniós jogi norma alkalmazásának és értelmezésének a szükségessége merül fel, jelen ügyben álláspontom szerint erről van szó.

A 267. cikk (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy amennyiben uniós jogi kérdés merül fel egy olyan nemzeti bíróság előtt, amelyek határozatai ellen a nemzeti jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség, e bíróság köteles eleget tenni azon kötelezettségének, hogy előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményezzen, kivéve a lenti három pontot.

A r.Pp. 2. § (1) bekezdése alapján a bíróságnak az a feladata, hogy - összhangban az 1. §-ban foglaltakkal - a feleknek a jogviták elbírálásához, a perek tisztességes lefolytatásához és ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jogát érvényesítse.

Kértem, hogy a bíróságok kezdeményezzék az Európai Bíróság előzetes döntéshozatali eljárását a rPp. 155/A. § alapján. Mindhárom bírói fórum álláspontja súlyosan ellentétes a rendelettel, és az uniós joggyakorlatával, például ellentétes a 62015CJ0428 2016. október 27. Child and Family Agency kontra J. D. A Supreme Court (Írország) C-428/15. sz. ügygel, illetve a 62010CJ0211 Doris Povse kontra Mauro Alpagó. C-211/10 PPU. sz. ügygel.

Ezen kívül **sem a Járásbíróság, sem a Törvényszék, sem a Kúria nem tett eleget indokolási kötelezettségének**, nevezetesen, hogy a CILFIT-ügyben meghatározott három eset közül melyik miatt nem tettek eleget a kérelmemnek.

A Törvényszék kizárólag arra hivatkozott, hogy az előzetes döntéshozatal kezdeményezését nem tartotta indokoltnak, ennek indokai:

- *egyértelmű a Járásbíróság 494. számú végzésének indokaival,*
- *a 15. cikk a 11. cikkhez képest különös, és eltérést engedő joghatósági szabályt rögzít, és a Törvényszék álláspontja szerint jelen ügyben a 15. cikk az alkalmazandó szabály,*
- *álláspontja szerint jelen ügyben a Brüsszel II/a. rendelet 15. cikke az alkalmazandó*

A Kúria arra hivatkozott, hogy az Európai Unió Bírósága (Curia) az EK rendelet 15. cikkét számos határozatában értelmezte és a jelen jogvitában sem a tényállás, sem a vizsgált jogkérdés vonatkozásában nem merült fel olyan sajátosság, ami alapján feltételezhető lenne, hogy a Curia az EK rendelet 15. cikkével kapcsolatban kifejtett szempontokhoz képest eltérő irányutatást adna.

Indítványozó álláspontja:

Álláspontom szerint a Kúria eljárása sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot, hogy nem kezdeményezett előzetes döntéshozatali eljárást. Abban az esetben ugyanis, hogyha a végső fokon eljáró nemzeti bírók arra a következtetésre jutnak, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita eldöntése érdekében uniós jogszabályt kell alkalmazniuk, kötelesek a Bíróságnak minden azzal kapcsolatos értelmezési kérdést előterjeszteni (CILFIT-ügy, 11. pont), kivéve a három esetet. A három eset közül arra hivatkozott a Kúria, hogy az Európai Unió Bíróságának (Curia) az érintett jogkérdésre vonatkozóan kialakult joggyakorlata van. A Kúria szerint az indítványozó annak jogértelmezését kérte, hogy az EK rendelet 15. cikke szerint át lehet-e adni a joghatóságot olyan tagállam bíróságának, ahol a gyermekek a Hágai Egyezmény szerint lefolytatott eljárás eredményeként megállapítva jogellenesen tartózkodnak (Hágai Egyezmény 3. cikk). A Kúria azonban egyetlen egy olyan jogesetet nem jelölt meg a végzésében, amely az indítványozó által feltett kérdésekkel, jogértelmezéssel kapcsolatos, hanem az indítványozó által felvetett jogértelmezési problémák kapcsán a Kúria egy önálló, saját jogértelmezését vezetett le. Ez azonban sérti a CILFIT-ügy, 11. pontjában foglalt elvárást.

Tény, hogy a Kúria megjelölt jogeseteket, ezek azonban nem az indítványozó által feltett jogértelmezésre vonatkoznak, hanem általánosságban az EK rendelet 15. cikkével kapcsolatosak, így ez sem fogadható el.

1./ amennyiben az a döntés szempontjából nem jelentős, azaz bármilyen döntés is születne, annak nem lenne hatása a jogvita eldöntésére:

Az uniós joggyakorlatot alapul véve – pl.: 62010CJ0211 Doris Povse kontra Mauro Alpago. C-211/10 PPU. sz. ügy – azon tagállam bíróságai, amelyben a jogellenes elvitelt vagy visszatartást megelőzően a gyermek szokásos tartózkodási hellyel rendelkezett („az eredeti eljárás helye szerinti tagállam”), a jogellenes elvitel után is megtartják joghatóságukat az ügy érdemében való döntésre. A joghatóság az új tagállam („a megkeresett tagállam”) bíróságaira csak nagyon szigorú feltételek mellett ruházható át, és ezt nem a 15. cikk szabályozza, hanem a 10. cikk feltételrendszere: 10. a, és 10. b., és i-iv alpontok. Ezek közül a feltételek közül jelen ügyben egyik sem teljesült, ebből eredően a joghatóság nem lett volna átadható az angol bíróság részére sem a 15. cikk, sem más indok alapján.

2./ a bíróságnak az érintett jogkérdésre vonatkozóan kialakult joggyakorlata van.

az EuB kialakult joggyakorlat esetében lát csak okot arra, hogy az egyébként az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésére kötelezett nemzeti bíróság ennek a kötelezettségének ne tegyen eleget.

A Kúria nem hivatkozott egyetlen, a kérelmező által felvetett jogértelmezést érintő uniós joggyakorlatra.

Ráadásul a Törvényszék által helytelenül felhívott jogesetben – Kúria Pfv.II.20.936/2019/8. – a gyermeket külföldre vivő szülő gyakorolta a felügyeleti jogot, és a gyámhatóság a külföldi várost a kiskorú tartózkodási helyéül kijelölte, a kiskorú tehát jogszerűen tartózkodott külföldön. A Kúria ezzel az indítványozó által megjelölt jogsértéssel végzésében semmilyen módon nem foglalkozott.

3./ „acte clair”, azaz, hogyha az eljáró nemzeti bíró számára az uniós jog helyes alkalmazása olyan nyilvánvaló, hogy minden ésszerű kétséget kizár a felvetett kérdés megoldásának módjáról. Ennek során meg kell győződnie arról, hogy a vitás uniós jogi norma helyes értelme ugyanilyen nyilvánvaló a többi tagállam bíróságai és az EuB számára is.

A fentiek alapján látható, hogy sem a Járásbíróság, sem a Törvényszék, sem a Kúria nem tett eleget a kötelezettségének ebben a vonatkozásban sem. Amennyiben a Törvényszék számára nyilvánvaló az uniós jog helyes alkalmazása, amely minden ésszerű kétséget kizár, akkor miért fordult elő, hogy olyan Kúriai jogesetet hozott fel, amely jelen ügyben nem releváns, tekintettel arra, hogy a jogesetben nem áll fent kiskorú gyermekek jogellenes elvitele, és kiskorú gyermekek jogellenes külföldi tartózkodása, és a jogesetben ezért került alkalmazásra a 15. cikk.

X. EGYÉB

A panasz nyilvánosságra hozatalához hozzájárulok.

Az indítványban szereplő személyes adatok kezeléséhez hozzájárulok, de kérem, hogy a személyes adataimat ne hozzák nyilvánosságra.

Az érintettséget alátámasztó dokumentum egyszerű másolataként mellékelem a Kúria végzését.

Kérem, hogy a csatolt okiratokon túl, a további iratok beszerzése érdekében az Alkotmánybíróság a Dunaujvárosi Járásbíróság útján hivatalból intézkedni szíveskedjen.

Kelt, Székesfehérváron 2022. évi május hó 26. napján

Tisztelettel

